

HONTI LAPOK

Ipolyság

2006. január

XV. évfolyam

1. szám

Ára 8 korona

Tisztelt polgártársak!

2006 küszöbén városunk minden lakójának sikereiben gazdag új évet, erőt, egészséget, boldogságot, szeretetteljes új évet kívánok. Kívánom, hogy az új év napjai mindannyiunk számára megnyugvást, lelki nyugalmat is jelentsenek.

Három év telt el a négyéves választási időszakból, melyben néhány komoly feladatot, felmerült gondot is meg kellett oldanunk. Az önök aktív segítőkészségének köszönhetően sikerült elképzeléseink döntő többségét megvalósítani nemcsak városunk, hanem az egész Hont-Ipoly menti régió lakosságának érdekében.

Ez a három év nemcsak Szlovákia, hanem városunk számára is mérföldkő, mivel európai uniós csatlakozásunk eredmé-

nyeként új lehetőségek nyíltak polgáraink szabadabb önmegvalósítására, érvényesülésére is.

Tisztelt polgártársak!

Még sok feladat, megoldásra váró gond van előttünk, de szilárd meggyőződés, hogy közös erőfeszítéssel sikerül megvalósítanunk minden, választási programunkban kitűzött elképzelést.

Kívánok kedves mindnyájuknak jó egészséget, kitartást, sok sikert mind a magán-, mind a közéletben és a munkahelyen, hogy az új évben elegendő erővel, akarat-
tal és kitartással minden elképzelésüket valóra tudják váltani.

Lőwy János mérnök

Ipolyság város polgármestere

Díszpolgári, városi és polgármesteri díjak átadása

Balról: Danis Fernec mérnök, dr. Márton István, dr. Bóth János, Pablo Urbányi, Lőwy János mérnök, Korpás Pál és ifj. Gáspár László

A TARTALOMBÓL

A Honti Múzeum 10 éve	5. oldal
Válasz „egy csalódott ipolysági polgárnak”	6. oldal
Beiratkozás előtt	7. oldal
Családi délelőtt az óvodában	10. oldal
Köszönet az adományokért	13. oldal
Könyvkeresztelő és adventi találkozók	14. oldal
„Orvosi pályám büszkeségévé köszöntöm őt”	15. oldal

Miről olvashatunk
a Hontianske listyben

Rendelet a
2006-os helyi adókról

Az ipolysági városháza dísztermében 2005. december 14-én, szerdán tartotta ünnepi ülését az ipolysági képviselő-testület, melyen átadták a 2005-ös díszpolgári, városi és polgármesteri díjakat.

A megjelent kitüntetetteket, képviselőket, vendégeket az *Amadeus Trió* köszöntötte Jozef Malcát szerzeményével, majd Ipolyság város polgármestere, **Lőwy János mérnök** üdvözölte a jelenlévőket, és átadta a díszpolgári, városi és polgármesteri kitüntetéseket.

Az **Ipolyság Város Díszpolgára** címet **Pablo Urbányi** kiemelkedő irodalmi munkásságáért és **Zábrády Károly** városunkat is gazdagító képzőművészeti tevékenységéért kapta.

Pablo Urbányi 1939. május 24-én Ipolyságon született. Szüleivel nyolcéves korában, az új rendszer kezdetén Argentínába emigrált. Írásait a latin-amerikaiság-

/Folytatás a 12. oldalon/

A VÁROSHÁZA TÁJÉKOZTAT

Részben sikeres volt a vállalkozók tiltakozása a tervezett adóemelések ellen

Az ipolysági képviselő-testület utolsó ez évi 35. soros ülésén, 2005. december 14-én egy kivétellel minden képviselő jelen volt.

Az előző ülésen feltett interpellációs kérdések megválaszolása után /a főtéri szociális helyiségek nyitvatartási ideje, a T-18 tornaterem takarítási rendje/ a képviselők kábeltévével kapcsolatos kérdéseire az Elektris kft. ügyvezető igazgatója válaszolt. Legtöbb megjegyzés az alap-, ill. a bővített programcsomagról esett, amivel kapcsolatban az igazgató kifejtette: dec. 1-jétől az alapsomag 15 programot tartalmaz, míg a bővített 24-et. Megjegyezte, hogy azok is minden gond nélkül átállhatnak a bővített programcsomagra, akik a dec. 5-ei határidőig ezt nem tették meg.

A képviselői *interpellációk* érintették a közélet szinte valamennyi területét: a sport- és az ifjúsági tevékenység bőkezűbb finanszírozása, illegális petárdahasználat főleg a kiskorú gyerekeknél, kulturált ifjúsági szórakozóhely hiánya, minden részletre kiterjedő videodokumentációs anyag városunkról, a buszmenetrendek igazítása a tanítás kezdetéhez és befejezéséhez stb.

Élénk, helyenként éles **vita** kerekedett

a **helyi adókról** és illetékekről szóló 3/2005 sz. általános érvényű rendelet tárgyalásakor. A változások /emelések/ egyes tételeit kifogásolták a megjelent vállalkozók és nagyvállalkozók. Hosszas vita után az emelés csökkentésére tett javaslataikat a testület részben elfogadta.

A képviselő-testület **tudomásul vette** az anyakönyvi hivatal tevékenységéről szóló jelentést, a polgármester novemberi aktivitásáról, ill. a hivatal utolsó három hónapban kifejtett tevékenységéről, valamint a Nyitra megyei önkormányzat képviselőjének munkájáról szóló előterjesztést.

A testület **jóváhagyta** a helyi adókról szóló 3/2005 sz. általános érvényű rendeletet és azt, hogy a 2006-os végleges költségvetés elfogadásáig a város **költségvetési provizórium** szerint gazdálkodjon, valamint 97,566 millió koronára módosította a város 2005-ös költségvetését, miután megérkezett az állami lakásépítési támogatás, ill. az iskolák karbantartásra nyújtott állami támogatás. Elfogadásra került a testület 2006-os első félévi munkaterve is.

Az egyéb szervezési intézkedések között szereplő három anyag különféle emeléseket irányzott elő. Az első a bérleti

díjak emelését célozta: az ebben a dokumentumban javasolt bérleti díjakat 2006-ra elfogadták, hasonlóan a kertként használt földterületek, valamint a raktározásra használt nem lakás célú helyiségek bérleti díjának emelését is. Viszont nem fogadták el a vállalkozásra használt nem lakáscélú helyiségek bérleti díjának emelését.

A második javaslatban szereplő reklám- és hirdetési díjak, a közterületek és egyéb nagyobb kapacitású helyiségek bérleti díjainak emeléséről szóló javaslatot a képviselők kisebb módosítással elfogadták.

Elfogadták a harmadik javaslatot is: 2006. febr. 1-jével 40, 50, illetve 60 koronával emelik azoknak a városi lakásoknak a bérleti díját, melyekben az eddig feltárt hiányosságokat már eltávolították.

Eredménytelenül végződött a kórház igazgatótanácsa egyik tagjának visszahívására tett javaslat.

Az ülés polgármesteri zárszóval ért véget. Mivel ez volt az év utolsó tervezett soros ülése, a polgármester megköszönte a képviselők egész évi aktív munkáját, és mindenkinek örömteli karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánt.

-S-

Változások a hátrányos helyzetben lévő tanulók állami támogatásában

Az SZK Szociális és Munka- és Családügyi Minisztériuma 3749/05-II/1 sz. 2005. december 14-i rendelete alapján 2006. január 1-jétől hatályosak azok a változások, amelyek meghatározzák a rászorult családok anyagi támogatását a diákétkeztetés, a tanszercsomagok és a tanulmányi ösztöndíj tekintetében.

Bővült az ösztöndíj támogatásra jogosultak köre

a/ Megkaphatja minden alapiskolás diák, amennyiben az iskola diákjainak legalább 50 %-a hátrányos helyzetű családból származik, és tanulmányi átlaguk 2,5-ig van, vagy az utolsó iskolai félév átlagához képest 0,5-del javult.

b/ Egyénileg megkaphatja minden diák, akinek szülei hátrányos helyzetben élnek, vagy a családtagok bevétele nem haladja

meg a létminimumot.

Tanszercsomag-támogatás az iskolai előkészítő csoportba járó óvodásoknak is

Tanszercsomag-támogatást kaphatnak az iskolai előkészítő csoportba járó óvodások is, amennyiben megfelelnek a támogatási feltételeknek.

Az eddigi tanulmányi ösztöndíj ún. ösztöndíj támogatásra változott, valamint bővült a jogosultak köre is

Az eddigi tanulmányi ösztöndíj ún. ösztöndíj támogatásra változott. Bővült az e támogatást igénybe vehetők köre is, mivel megkaphatják a mentálisan sérült alap- vagy speciális alapiskolás diákok is.

A megítélés feltételei nem változtak, de nem kaphatja meg az a diák, aki ismétli az évet, vagy magaviseleti érdemjegye az

előző félévhez képest 2 fokozatot romlott.

Étkeztetési és tanszercsomag- támogatásra jogosult

a/ Az iskola minden diákja, amennyiben az iskola diákjainak legalább 50 %-a hátrányos helyzetű családból származik, vagy a család tagjainak bevétele nem haladja meg a létminimumot.

b/ Egyénileg minden olyan diák, aki hátrányos helyzetű családból származik, vagy a család tagjainak bevétele nem haladja meg a létminimumot.

c/ Étkeztetési támogatást kap az a diák, aki hátrányos helyzetben van, vagy a családtagok bevétele nem haladja meg a létminimumot, amennyiben a diák törvényes képviselője hozzájárul az étkeztetéshez (legalább 1, legtöbb 5 koronával).

d/ Tanszercsomag-támogatást kap min-

A VÁROSHÁZA TÁJÉKOZTAT

Események, tárgyalások, kezdeményezések a városházán

– **Löwy János mérnök**, polgármester és **Lendvay István mérnök**, előjáró részt vett azon a Pozsonyi Nemzetközi Klub által szervezett konferencián, melynek témaköre a szlovákiai gazdaság helyzete volt. A fő előadást **Štefan Luby mérnök, professor**, az SZTA elnöke tartotta /dec. 1./.

– **Polgármesterünk** a Lévai Általános Hitelbank /VÚB/ igazgatójával tárgyalt a város Phare-projektben nyert pályázat önrészenek biztosításához szükséges összeg kölcsönvételéről. A projekt a térség kis- és középvállalkozóinak támogatását hivatott támogatni /dec. 6./.

– A városházán tartotta soros ülését a *Hont–Ipoly Menti Térség Önkormányzatainak Társulása*, melyen a polgármesterek az önkormányzati jogkörök aktuális problémáit tárgyalták meg. Utána tartotta ülését a *háztartási hulladék szelektív gyűjtésére alakult társaság*, melyen a polgármesterek megvitatták eddigi tapasztalataikat /dec. 7./.

– A **polgármester** vezette városi küldöttség részt vett azon a kemencei nemzetközi konferencián, melynek központi témája a határon is átnyúló fogyasztóvédelem volt /dec. 8./.

– A városi könyvtárban mutatták be **Danis Ferenc mérnök Ipolyság** c. új könyvét /dec. 12./.

– **Löwy János** polgármester a Szociális Biztosító igazgatójával tárgyalt a kórház tartozásának törlesztési feltételeiről /dec. 12./.

– A magyarországi Szécsényben ülésezett a Duna–Ipoly Mente Önkormányzatainak Társulása, melyen **polgármesterünk** meghívott vendégként vett részt /dec. 13./.

– A városháza dísztermében került sor a város *díszpolgára* cím és a városi, ill. *polgármesteri díj* átadására /dec. 14./.

– **Löwy János mérnök**, polgármester Pozsonyban tárgyalt az egészségügyi reformokról, arról, milyen elképzelései vannak a minisztériumnak a kisvárosi kórházak jövőjéről /15. dec./.

– A városi rendőrség megüresedett helyére kiírt pályázat elbírálását végző bizottság értékelte a pályázatot /dec. 16./.

– A **Löwy János polgármester** vezette ipolysági küldöttség részt vett a váci szlovák kisebbségi önkormányzat Szlovák karácsony elnevezésű rendezvényén, melynek kultúrműsorában ipolysági fellépők is szerepeltek /dec. 16./.

– A **polgármester** Pozsonyban az egészségügyi reformtervezet szakértőivel konzultált a kisvárosi kórházak helyzetéről /21. dec./.

– A **polgármester** részt vett az ipolysági kórház igazgatótanácsának ülésén /dec. 22./.

– **Löwy János mérnök** részt vett a magyarországi Kemencén tartott megbeszélésen, melynek központi témája az Interreg III keretében benyújtandó közös projektek előkészítése volt a turistaforgalom terén /dec. 27./.

– A **polgármester** az SZK Építésügyi és Régiófejlesztési Minisztériumában tárgyalt a minisztériummal kötendő szerződésről, mely a város szociális és gazdasági helyzetének javítását elősegítő sikeres pályázat finanszírozását hivatott biztosítani. A pályázat útján elnyert állami támogatás összege 1,3 millió korona /dec. 28./.

-ly-

Eseménynaptár

Januári rendezvények

Jan. 14-ig – **Az ipolysági Honti Múzeum 10 éve** – kiállítás a Simonyi Lajos Galériában

Jan. 17., 10.00 – **Nyugdíjasok találkozója** a polgármesterrel a városi könyvtárban

Jan. 20., 15.30 – **Szölösi H. Eta akvarellkiállításának** megnyitója a Simonyi Lajos Galériában

Jan. 21., 8.00 – A Csemadok lévai járási **teremfoci-bajnoksága** a T–18 tornateremben

Jan. 27., 16.00 – A Honti Múzeum és Galéria Baráti Körének **évváró közgyűlése** a Csemadok-székházban

Minden kedden 17.00-tól **nők tornagyakorlata** /könyvtár/
Szerdánként 17.00-tól a nyugdíjasklub nőtagjainak **tornagyakorlata** a városi könyvtárban

2005-ben

Ipolysági újszülöttek

Rafael Jusztin – 2005. dec. 31.

Elhunytak

Pöhlös Imre /* 1929/ – december 3.

Jámbor Lajos /* 1932/ – december 3.

Velebný Ferenc /* 1926/ – december 5.

Benyus Etel /* 1927/ – december 11.

Virág Bertalan /* 1920/ – december 16.

Lendvay Irén /* 1950/ – december 17.

Tamás Mónika /* 1974/ – december 19.

Beiratkozás az ipolysági magyar alapiskolákban

Pongrácz Lajos Alapiskola

/Ifjúsági u. 24./

– febr. 10., péntek:

12.00-tól 17.00-ig

– febr. 11., szombat:

8.00-tól 12.00-ig

Fegyverneki Ferenc Egyhá-

zi Alapiskola /Sznf u. 4./

– febr. 10., péntek:

12.00-tól 17.00-ig

– febr. 11., szombat:

8.00-tól 12.00-ig

Változások a hátrányos helyzetben...

den hátrányos helyzetű tanuló és az, akinél a családtagok bevétele nem haladja meg a létminimumot: egy tanévben 2 alkalommal, és pedig mindig az iskolai félév kezdetén. Az 500 korona értékű tanszercsomagot az iskola biztosítja és adja át a tanuló törvényes képviselőjének.

Azon családoknak, amelyek tagjainak bevétele nem haladja meg a létminimumot, hivatalos igazolást kell benyújtaniuk a családtagok utolsó hat hónapi bevételeiről.

Dr. Révész Angelika
Ipolysági Közös
Tanügyi Hivatal
Tel.: 036/7411054

Jelenségek

Töprengések ideje

A minap egy rövidre tervezett baráti beszélgetés mérlegelő, elemző társalgásá terebélyesedett. Ehhez bizonyára hozzásegített bennünket a karácsonyi hangulat meg az ilyenkor jelentkező „ráérőség”. Több évtized különböző rendű, rangú és értékű eseményei, emlékei kerültek terítékre. Spontánul terelődött a témaválasztás, nem irányította egyikünk sem. Valahogy úgy történt, hogy az egyik felröppentett ügy, gond, feladat indukálta a következőt, s így lassanként összeállt egy viszonylag hosszú jelenséglánc. Lám, jegyzem meg szinte csak önmagamnak súgva, a jelenségek, dolgok, emberi reakciók stb. szövevényében milyen érdekes kapcsolatok, összefüggések léteznek. Mégiscsak van valami jogosultsága és valószínűsítő képessége a dialektikának, a dialektikus módszernek és gondolkodásnak.

Hadd kezdjem egy fontos láncszemmel, az 1989-es úgynevezett bársonyos forradalommal, amely felszínre dobta az évtizedekig elfojtott indulatokat, a rendszer és az önkorrrekció által visszafogott szándékokat, nagyon is vegyes értékű értékrendeket. Országunk társadalmi hagyományai, gyermekcipőben járó, mondhatnánk úgy is, hogy „éppencsak” demokráciánk nem képes kellő eréllyel megszűrni a szinte medertelen nekibuzdulást. Ennek következményeit mindmáig nem tudta kiheverni sem a szlovák, sem az itteni magyar nemzeti közösség. Ilyen alapokra nehéz építeni európai mi-

nőségű társadalmat. Hogy példával is illusztráljam. Nyitra megyében a szlovák kereszténydemokraták nem áttállottak szövetségre lépni olyan politikai pártokkal és tömörülésekkel, melyek társadalmpolitikai programja oly messze van tőlük, mint Makó Jeruzsálemtől. A programok valóban /illetve írásban-szóban/ eltérőek, de abban egy húron pendülnek, hogy foggal-körömmel ragaszkodnak a hatalomhoz. Hatalmi pozícióban lenni ebben az országban azt jelenti, hogy egy csoport vagy egyén lehetőségei kiterjedélyesednek, sokszorosan meghaladják az átlagpolgárét. Még mindig nem tartunk ott, hogy a hatalom gyakorlását igazi népszolgáltatásnak tartsa a megválasztottak kiemeltke többsége.

Az ezredfordulón felfokozott izgalom tartotta lázban Európa és más földrészek népeit is. Búcsút intettünk a két kegyetlen világégést, de más szörnyűséget is produkáló „véres” 20. századnak, no meg a második évezrednek. Meg kell állapítani, hogy a harmadik évezred első öt évének eseményei, történései egyáltalán nem sejtetik az „új Ég, új Föld, új Jeruzsálem” kopogtató közelségét. Gondoljunk csak Kisszelmenc és Nagyszelmenc, valamint lakóinak 60 évig tartó vajúdására, a szaporodó terrortámadásokra, valamint a civilizációk közötti, no meg a nemzetek-országok közötti pengevéltásokra is.

A 20. század a nagy rablások ideje is. Az ideiglenesen győztesek, de főleg a „végső és igazságos” győzelmet aratók

nem kímélték a legyőzöttek embereit, gazdasági, természeti értékeit, műkin-cseit, amelyek – sajnos – mindmáig jól őrzött raktárakban rozsdásodnak, pusztulnak. A barbarizmus mindig túléli a háború fegyverzajos korszakát.

Napjainkban a privatizáció szóval tündéresített rablásnak vagyunk élő tanúi, főképpen a posztkommunista országokban. Sokszor féktelen ügyeskedők kezébe kerülnek olyan értékek, melyeket elődeinkkel halmozottatott föl a diktatorikus rendszer úgy, hogy szociális juttatásnak is alig minősíthető bérért dolgoztatta őket, no meg minket is – az idősebb korosztályhoz tartozókat. Ipoly menti régiókba, s annak egyik központjába, Ipolyságra is begyűrűznek az országunkban és világunkban zajló jótékony és káros folyamatok. Kapkodhatjuk a fejünket, hegyezhetjük a fülünket, hogy elkapjuk a legmegfelelőbb, számunkra is építő információt. Közben höszögve nyűszögnek körülöttünk a vagyon- és előnyszomjas ügyeskedők, a populista akarnokok, a gátlástalan köpönyegforgatók. Őr legyen a talpán, aki minden gyanús neszt nélkülöppen minősít.

Tennivaló akad bőven mindenütt, ebben az Ipoly menti városban is. Az utakat, a kommunikációt meg az emberi kapcsolatokat kell mindenekelőtt rendbe hozni, hogy az igazán és önzetlenül tenni akaró emberek közeledjenek egymáshoz. A 2006-os esztendőben – egyebek mellett – ezt is meg kéne próbálni. A tisztségviselők pedig ragaszkodjanak ahhoz, hogy ők uralják a hatalmat, s ne a hatalom uralja őket.

Korpás Pál

Adventi koncert

Mint minden évben, immár 13. alkalommal nagyszabású adventi koncertre került sor az ipolysági római katolikus plébániatemplomban. 2005. december 16-án a karácsonyi készülődés áhítatában nagyon sok zenebarát jött össze Ipolyságról és a környék falvaiból.

Az egybegyűlteket városunk új plébánosa, **Mahulányi József** meleg szavakkal köszöntötte. Elsőként **Matyó Anett**, az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium diákja Babits Mihály Karácsony c. versét mondta el. Az

énekkarok repertoárjából gregoriánok, kánonok, karácsonyi népénekek, spirituálék hangzottak fel. Elsőként az **Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium énekkara** szerepelt **Béres Gábor** vezetésével. Az ipolysági **Musica Aurea Énekegyüttest** **Tömöl Gabriella**, a Magyarországon élő gömörhorkai származású karnagy és **Béres Gábor** vezényelte. Vendégkórusunk ezúttal a **csábi Szeder Fábán Dal-egylet** volt. Műsorukban elhangzott Horváth Márton Levente Ó, Salutaris c. műve, amit a dalegyletnek írt.

A legvégén a Musica Aurea talán a legszebb karácsonyi dallamokat – Csendes éj, Mennyből az angyal – énekelte közösen a hallgatósággal. Külön köszönjük a két fiatal, tehetséges karnagynak, hogy felkarolják, tudásukkal támogatják a felvidéki kóruséneklést. Kellemes színfoltja volt az estnek a **csábiak** és a **helyi művészeti alapskola diákjainak furulyajátéka**.

Hála istennek, hogy ismét együtt tölthettünk egy adventi estét, együtt ünnepelethettünk hívó és nem hívó. Reméljük, ez a jövőben is így marad.

Tamás András

KULTÚRA

A Honti Múzeum 10 éve

Ipolyságon a muzeológiának erős hagyományai vannak. A város kultúrát és helytörténetet kedvelő közönsége 1988-ban ünnepelte a Hontvármegyei Múzeum Társulat megalakulásának centenáriumát. 2002-ben hasonló alkalomból, de a Honti Múzeummal kapcsolatban nyitottunk emlékkiállítást, és hallgattunk előadásokat. Az 1998-as szeminárium anyagát a Honti Múzeum és Galéria Baráti Köre nyomtatásban is megjelentette, s mindkét évben emléktáblát is avattunk régiségtárunk homlokzatán.

2005. december 2-án újra évfordulóra gyűlt össze az ipolysági múzeumot támogatók kicsi, de lelkes csoportja.

A rendezvény apropója az intézmény Rotarides utcai épületének 10 évvel ezelőtt történt megnyitása volt. Az em-

lékünnepség Pongrácz Elemér és a Hontvármegyei Múzeum Társulat emléktáblájánál kezdődött, ahol Ipolyság

város, a Váci Múzeum Egyesület, a Honti Múzeum és Galéria Baráti Köre helyezte el koszorút. Pongrácz Elemér és a társulat tevékenységét a múzeum vezetője, **Pálinkás Tibor** méltatta. A koszorúzás után a résztvevők megnézték a múzeum állandó tárlatát, melynek változásairól, fejlődéséről a jelenlegi intézményvezető és elődje, **Danis Ferenc mérnök** számolt be. A *Váci Múzeum Egyesület* a jubiláló intézményt feliratos-címeres emlékszerleggel lepte meg, amit a múzeumvezetőnek **dr. Torma István** elnök adott át. Az ünnepelő közösség ezután átvonult a Simo-

egykori és jelenlegi vezetője.

A programot az Ipolysági Művészeti Alapiskola diákjai gazdagították zenei előadásukkal. Az intézmény jelentőségét **Lendvay István mérnök**, az Ipolysági Városi Hivatal elöljárója méltatta.

A kiállítás tárgyak és dokumentumok segítségével mutatja be a múzeum történetét, s olyan tárgyak is láthatók benne (például Rozsnyó József hagyatékából, a József Attila Irodalmi Színpad dokumentumaiból), amelyek eddig nem szerepeltek kiállításokon.

Pálinkás Tibor

Nyílt levél – válasz „egy csalódott ipolysági polgárnak”

Tisztelt Névtelen Levélíró!

Előre bocsátom, sokat töprengtem, hogy név nélkül írott levelére válaszoljak-e. A válasz mellett végül azért döntöttem, mert személyemen kívül a Magyar Koalíció Pártja /MKP/ önkormányzati képviselőit is bírálja.

Vegyük hát sorjában vádpontjait.

Ön sérelmezi, hogy városi ingatlanok „különös körülmények között... olcsó pénzért” kerültek eladásra. Ezek közül is „legfájdalmasabb pont a mozi épülete”.

Ha ingatlanjainkat árverésre bocsátjuk, esély nyílik ugyan a nagyobb bevételre, de – mivel versenyről van szó – egyáltalán nem biztos, hogy ipolysági érdeklődő tulajdonába kerül. Tartva attól, hogy vállalkozóink ily módon hátrányos helyzetbe kerülnének /nézzünk körül a főtéren, milyen csoportok terjeszkednek az utóbbi években/, ezért kivételes esetekben dönt az önkormányzat a közvetlen eladás mellett.

Talán Ön is tudja, hogy a mozi épülete két célt szolgált. A nagyteremben filmvetítések folytak, a többi helyiségben a Városi Művelődési Központ irodái voltak. A vetítések száma évről évre csökkent, az előadások többségét érdeklődés hiányában nem lehetett megtartani. Tárgyalások folytak a bérbeadásról, de ezek a rendkívül kedvező bérleti feltételek mellett is csak ezen a szinten maradtak. Az épület fenntartási költségei folyamatosan emelkedtek, az állagmegóvásra nem állt rendelkezésre megfelelő összeg. Közben a művelődési központ alkalmazottai beolvadtak a városi hivatalba, így az épület üresen állt. Őszintén szólva csodálkoztam annak a vállalkozónak az optimizmusán, aki ezek után próbálta rendeltetésszerűen üzemeltetni a mozit a várossal kötött bérleti szerződés alapján. Vállalkozása néhány hónap leforgása alatt csődbe ment. Köztudott, hogy amit nem használunk, az előbb-utóbb az enyészet martalékává válik. Ez alól a mozi épülete sem lehet kivétel.

Ilyen előzmények után döntött a képviselő-testület az eladásról. Két sikertelen árverési kísérlet után került az objektum a jelenlegi tulajdonoshoz 3,67 millió koronáért. Történt mindez törvényes keretek között, a közvélemény tudtával.

Bizonyos tekintetben hasonló helyzet állt fenn az **Optika** épületének értékesítésekor. Nem szükséges hangoztatni, hogy ez esetben egy fontos egészségügyi létesítményről van szó, mely nemcsak városunk, de régióink lakosságát is szolgálja. Az épület bérlője annak idején jelezte, hogy nagyobb értékű be rendezések vásárlásával kívánja a szolgáltatások színvonalát emelni, de az épület állagát figyelembe véve /omladozó falak, beázó mennyezet, esőzéskor nedvességet kapó elavult villanyvezeték.../csak öngyilkos beruházásról lehetne szó.

Mindezeket és az előbbi esetről elmondottakat szem előtt tartva döntött a képviselő-testület a közvetlen eladásról. Már csak azért sem „szinte titokban”, mert a testületi ülések nyilvánosak, bárki elmondhatja ott a véleményét. A hivatalos, független értékelő 395 ezer koronában állapította meg az épület értékét. Aki a 750 ezer koronás vételárat irigyli, ne tegye, mert az épület rendbehozatalakor csak a pusztá falakat lehetett úgy-ahogy felhasználni, tehát Oros Zoltán majdhogynem telket vásárolt 670 korona/m² áron. Ezen felül 150 ezer korona értékben rendbehozta az udvart, ami nem az ő tulajdona. Aki veszi a fáradságot, és megtekinti az épületnek az eladatlan részét, az elmondottakról a saját szemével is meggyőződhet.

Az új tulajdonos állta adott szavát. Amellett, hogy a Fő tér egyik épülete megfelelő külalapot kapott, a szolgáltatások /szemrevételezés, vizitáció, kontaktlencse-felhelyezés, szemvizsgálat a legmodernebb műszerekkel/ is bővültek.

Summa summarum a közvetlen eladással nem újabb italbolttal bővült városunk, hanem egy színvonalas egészségügyi intézménnyel. Nézőpont kérdése, hogy amit Ön a képviselő hibájául ró fel, az valójában városunk és régióink lakói szemszögéből nézve pozitívum. Csak mellékesen jegyzem meg, hogy a fenti döntéseket nem csak az MKP képviselői szavazták meg.

A **mezőgazdasági iskola diákokthonának bezárását** is megpróbálja az én, illetve az MKP képviselőinek a nyakába varni. Ezel kapcsolatban a következőket tartom szükségesnek megjegyezni. A diákokthonnak a múlt tanévben kb. 20 lakója volt. Az üzemeltetésre fordítható pénzüsszeg a lakók száma szerint jár, az iskolának a fenntartás nagy anyagi megterhelést jelentett. Az intézmény vezetősége csakis emiatt – senki által nem befolyásolva – döntött nem megszüntetéséről, csak az üzemeltetés szüneteltetéséről.

Ön, enyhén szólva, nem járatos az oktatási törvényekben, amikor olyan hatáskörrel ruház fel engem, hogy a diákokthon „bezárása” az én befolyásomra történt. Pontosan az ellenkező irányban próbáltam tevékenykedni. A diákokthon üzemeltetésére hiába állt rendelkezésre annyi pénz, mint másutt 40 lakó esetében, a működtetés így is ráfizetéses volt. Az iskola igazgatójának pedig igazán nincs félnivalója a legközelebbi megválasztását illetően, ez ugyanis kizárólag az iskolatanács joga.

A **kórház igazgatótanácsában** beállt változások esetében aztán az eddigieket is sikerült alulmúlnia. Az MKP képviselőcsoportja mandátumuk lejártá után is a régi igazgatótanács tagjait szándékozta újraavasztani, Kétségtelen, hogy tevékenységük nem volt hibáktól mentes, de már bizonyítottak:

sikerült biztosítaniuk a kórház folyamatos működését a legkritikusabb időszakban. Az intézmény képes volt ellátni feladatát, /önmagukat/ pótolhatatlannak minősített egyének félreállításának árán is.

Aztán a szavazáskor kellemetlen meglepetés érte képviselőcsoportunkat. Frakciónk egyik tagja /a tisztánlátás végett megjegyzem, hogy ez a képviselő és ellenzékünk hangadója a közelmúltig a legeléesebb szakmai és emberi ellentétben álltak egymással/ áttért az ellentáborba. Így az MKP-s képviselők kisebbségben maradtak (6:7 arányban). Ily módon kerülhettek be az igazgatótanácsba az Ön által kifogásolt új tagok.

Mivel a képviselő-testület döntésében több hibát is felfedezni véltünk, rendkívüli testületi ülés összehívását indítványoztuk. A szavazati többséget biztosítandó megszólítottuk egyik, az SDKÚ listáján indult képviselőtársunkat, tudna-e minket támogatni. Ő ezt először két ember előtt is megígérte, majd ugyanezt megtette az MKP képviselői és vezetősége előtt is. Az ülés kezdete előtt két órával telefonhívásunkra közölte, hogy adott szavát megszegve nem fog mellettünk szavazni. Így nem láttuk értelmét a képviselő-testületi ülés megtartásának, tehát az Ön által /és általunk is/ kifogásolt igazgatótanácsi tagok /egyelőre/ maradtak a helyükön.

Érveink is hasonlóak az Önéhez: két lovat nem lehet egy fenékkal megülni. Aki a magánpraxisát építi, az törvényszerűleg erre a tevékenységre helyezi a hangsúlyt, nem egy közintézmény működtetésére.

A kórház körül kialakult helyzetről oldalakat lehetne írni, erre ez az írás nem ad módot, de amennyiben a részletek érdeklik, irodám ajtaja – mint mindenki előtt – Ön előtt is nyitva. Jöjjön el, nincs takargatni valónk, az összes birtokomban levő információt átadom.

Tisztelt Névtelen Levélíró!

Biztosíthatom Önt, hogy a Magyar Koalíció Pártja helyi képviselői tevékenységükkel soha nem önös érdekeket vagy üzleti csoportok érdekeit támogatnak, és nem is fognak ilyet tenni. Immár kisebbségben próbáljuk városunkat szolgálni. Nyitottak vagyunk, elfogadjuk jó ötleteket, tanácsokat csakúgy, mint bírálatot. Feltéve, ha ezek építő jellegűek, és nem megalapozatlan csúsztatásoktól hemzsegek, mint az Ön levele. Teszi ezt ráadásul arctalanul, a névtelenség gyávaságába burkolózva.

Mivel válaszom az új esztendőben jut el Önhöz, kívánok Önnek erőt, egészséget és minden jót a 2006-os évben, és azt, hogy értékrendje, gerincessege változzék pozitív irányba.

Bélik György
az MKP helyi alapszervezetének
elnöke

Beiratkozás előtt

Nemzetünk fogyásáról egyre riasztóbb képet festenek a különböző statisztikák, előrejelzések. Minden forrás arról tudósít, hogy **fogy a magyar**. Fogyunk faluban és városban, fogyunk határon belül, s határon túl. Fogyunk az óvodákban és az iskolákban, fogyunk keleten és nyugaton. Természetesen fogyunk itt az Ipoly mentén is. Szlovákiában a legutóbbi népszámlálás szerint 50 ezerrel csökkent a magyar nemzetiségűek száma.

Ami városunkat illeti, a nemzetiségi arányok alakulásáról legtöbbit az iskolába íratott tanulók száma árul el. A szavak olykor-olykor félrevezetnek, de a tények ritkán hazudnak. A tények arra utalnak, hogy az egykor szinte teljesen magyar városka mára már csak felerészt magyar, az iskolába íratott tanulók száma szerint már felerészt sem. Ha az ipolysági óvodákat vizsgáljuk, még rosszabb a helyzet. A működő 4

óvodából egy magyar nevelési nyelvű, egy a szlovák, kettő vegyes, melyekben van ugyan magyar osztály, de a gyerekek aránya egy a kettőhöz. Egy a magyar, kettő a szlovák. A talán legmeghatározóbb óvodában is, az Észak lakótelepen két szlovák osztály működik, és csak egy magyar. Könnyen megjósolható, hogy milyen arányban mennek ezek a gyerekek magyar, illetve szlovák iskolába.

A helyzet nem hirtelen vált ilyenné, sok tényező együttes hatásának az eredménye. A kérdés most az, **miért folyik az asszimiláció töretlenül még a rendszer-váltás után is**. Hiszen már van magyar politikai pártunk, vannak képviselőink minden szinten, szakembereink, akiknek legfőbb feladata az lenne, hogy megmaradásunk érdekében tevékenykedjenek, hogy anyanyelvünk megőrzését szolgálják. Két területen mérhető le a nemzetiségi politikások eredményessége: az egyik az oktatás, a másik a kultúra. Ha az oktatást nézzük,

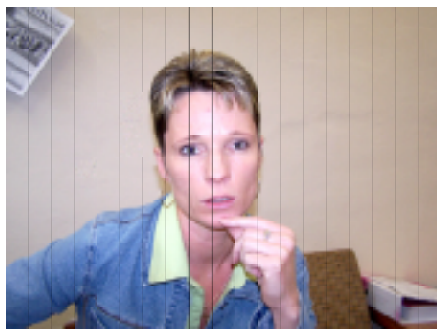
rosszul állunk. Országosan is, Ipolyságon is. Időszerű lenne egy alapos elemzést készíteni arról, mi segíti elő a szinte megállíthatatlannak látszó asszimilációt, s hogyan lehetne tenni ellene.

A következő napokban ismét megmérettetünk. Február elején dől el, mennyi elsőst íratnak be szüleik a magyar iskolákba. Tavaly első ízben fordult elő, hogy **a két magyar iskolába csak egy-egy osztálynyi elsős jött össze**. S ezeknek is **majdnem fele a környező községekből** érkezett. Jó lenne, ha minél többen tudatosítanák, hogy az első lépés egy életre szól. Az iskola választása eldöntheti, milyen kultúrát, milyen nyelvet, milyen műveltséget szánunk gyermekünknek. Jó lenne, ha itt az Ipoly mentén, ahol újra tervezik a hidakat felépíteni, ahol tervezik az elszakadt szálakat összekötni, szóval, ha itt nem fogyna el a magyar.

Lendvay Tibor

Az óvodák igénylik inkább a segítséget

Beszélgetés Révész Angelikával, az ipolysági régió Közös Tanügyi Hivatalának vezetőjével

Mióta dolgozik e munkakörben?

– 2004. július 1-jétől, azelőtt az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumban tanítottam 1993 óta.

Mi a tulajdonképpeni feladata?

– A munkaköröm adott, az államigazgatásról szóló 596/2003 számú törvény s egyéb minisztériumi rendeletek tartalmazzák a tanügyi hivatalok feladatait. Eddigi munkám nagy részét a fenntartói feladatok intézése tette ki, bizonyos mértékben ez is a dolgom, sőt a kerületi tanügyi hivatal megbízásából a régió óvodáit is segítem, annak ellenére, hogy ez nem tartozik a fel-

adataim közé.

Mely községek iskolái tartoznak a hivatalhoz?

– Az ipolysági iskolák mellett – ez két szlovák és egy magyar iskolát jelent – a palásti és deméndi szlovák, az ipolyszalkállosi szlovák és magyar, a viski, a szalattanyai, az alsószemerédi magyar, ill. a felsőszemerédi alapiskola tartozik hozzám. Mint említettem, a régióban 20 óvoda módszertani irányítását is ellátjuk. Nem írja elő a törvény, de a városi hivatal alkalmaz egy szakembert, aki az óvodákkal foglalkozik. Ezt a város saját költségvetéséből fizeti. Szükség van rá, mert a járás megszűnésével irányítás nélkül maradtak az óvodák.

Az eltelt egy év alatt tehát kiépült a hivatal, kialakult a kapcsolatrendszer.

– Inkább azt mondanám, kiépülőben van a kapcsolatrendszer. Ez az év kellett arra, hogy végigmenjünk egy tanéven, találkozzunk a problémákkal, megismerkedjünk az intézmények sajátosságaival, napi gondjaival, a fenntartók problémáival. A következő évben már ezeket a tapasztala-

tokat felhasználhatjuk a munkánkban.

Milyen az együttműködés a községekkel?

– Elég nehézkes. Sajnos, a polgármesterek nincsenek mindig tisztában a jogköreikkel, nehezen értik meg azokat a speciális előírásokat, melyek a pedagógusokra vonatkoznak. Emiatt az iskoláknak és óvodáknak elsősorban az önkormányzatokkal vannak problémáik, természetesen anyagi természetű problémákról van szó. A polgármesterek egyfolytában jönnek olyan kérdésekkel, hogy hogyan lehet kevesebbet fizetni, hogy lehet kisebb kötelezettségre alkalmazni valakit, hogyan lehet bezárni az óvodát stb.

Fenyegeti-e valamelyik intézményt a megszűnés veszélye?

– Sajnos, többet is. Januárban a tompai szlovák iskolát szeretné az önkormányzat bezárni, nem tudom sikerül-e tanév közben. De az ipolyfödemesi magyar iskola is meg fog szűnni jövőre, jelenleg 7 gyermekkel működik, az óvodában csak egy

/Befejezés a 16. oldalon/

Pillanatképek a Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola és Nyolcéves Gimnázium életéből

Az őszi alkotásai címmel az ipolysági Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola alsó tagozatának pedagógusai kiállítást

rendeztek. A kiállított tárgyakat az ügyes kezű tanulók különböző őszi termésekből készítették. A folyosón papírsárkányok, tóklámpások, magokból készített képek, gyümölcskosarak sorakoztak.

Az ötletes kiállítást nemcsak iskolánk tanulói csodálhatták meg, hanem városunk óvodásai is. Tágra nyílt szemekkel figyelték, hogy az őszi terméseiből milyen ötletes, találó tárgyakat tudnak készíteni az ügyes kezek. Miután a kiállítást megtekintették, a **Csalóka bábcsoport** Kolontos Jankó című vídám meseelőadásán vettek részt. Nagy volt a móka, kacagás.

*

2005. november 11-én a Szatmari Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola igazgatósága az Érsekújvári Regionális Művelődési Központ támogatásával nyílt napot rendezett a környék kisiskolásai és óvodásai számára. Ezen a rendezvényen iskolánk **Csalóka** bábcsoportja is fellépett. Zenés bábjátékokkal sikerült mosolyt csalni minden gyermek arcára.

*

Iskolánkon november 18-án került megrendezésre az immár **hagyományos diákbal**.

Az eseményt buzgó előkészületek, lázas szervezés előzte meg. Tették mindezt a 7.G osztály tanulói, akik ebben az évben a bál szervezői és egyben házigazdái is voltak.

Délután öt órára az étterem díszbe öltözött, minden készen állt a tanárok és a diákok (5.G – 8.G, 9.o) fogadására, akik némi késéssel ugyan, de szép szám-

ban érkeztek. A tanár-diák nyitótáncot követően a táncparkett nem maradt üresen, a diákok tovább ropták a táncot. A

talpalávalót a **Replay** együttes szolgáltatta, a fiúk igencsak kivetettek magukért. „Legény és leány” volt a talpán, aki bírta velük az iramot. A hangulat pillanatok alatt a tetőfokára hágott, ami az est folyamán csak fokozódott. Leginkább akkor, amikor megjelent a volt diákok népes csapata, akik stílusosan a Régi csibészek Omega-nótára vonultak be.

A diákok két ízben kaptak egy kis pihenőt, egyszer a tombola-húzás idejére, másodszor pedig egy díjátadás kapcsán. A gimnázium igazgatóhelyettese, **Pálffy Dezső** kért szót, aki beszédében hangsúlyozta a diáknapi fontosságát, az ilyen s ehhez hasonló rendezvények szépségét. Ezután **Antal Gábort**, 8.G osztályos tanulót szólította, akinek az Ipolyság Város Pecsétje alapítvány díját adta át a számos hazai és nemzetközi rajzversenyen elért szép eredményeiért.

Ezt követően folytatódott a mulatozás – egészen este tíz óráig. Akik eljöttek, jól – s ami még ennél is fontosabb – kultúráltan szórakoztak.

2005. december 10-én, szombaton, az iskola éttermében **karácsonyi ünnepváró** délelőttöt szerveztünk diákjaink és azok hozzátartozói, valamint ismerősei számára. A gyerekek 8 különböző kézműves foglalkozással ismerkedhettek meg. Karácsonyfadíszeket készítettek mézeskalácsból, papírból, csuhéból, sólisztből. Megismerkedhettek a szalvéta-technika fortélyjaival, karácso-

Advent második hete a karácsonyvárás jegyében telt. December 6-án **megérkezett kápolnánkba a Mikulás**, akit a napközis gyerekek rövid zenésverses összeállítással vártak. A Mikulás minden gyermeket ajándékosmaggal jutalmazott meg, bár néhányan az ördögtől

virgácsot is kaptak. Az ünnepségen a kisiskolásokkal együtt örültek szüleik és nagyszüleik is. Az ünnep hangulatát emelte a közösen elmondott hálaadó ima. Az ajándékosztás után az alsó tagozatosok egy kedves énekkel búcsúztatták a Mikulást.

nyi üdvözlőlapokat készíthettek, kulcstartót fonhattak, valamint nyelvi tudásukat is próbára teheték. Igen nagy sikert aratott a mézeskalács-készítés. Az előre megsütött tésztaformát mindenki lelkesen díszítette. Aki megunt a foglalkozásokat, virágpálcával is zsonglorkódhatott. A délelőttöt karácso-

nyi dalok és gitármuzsika tette hangulatosabbá. A színes program annyira lekötötte kicsik és nagyok figyelmét, hogy a közel 200 résztvevő észre sem vette, mennyire elszaladt a délelőtt. A közösen eltöltött néhány óra arra ösztönöz minket, hogy az ilyen jellegű összejövetelekkel hagyományt teremtsünk.

OKTATÁS

Meghitt, emelkedett hangulatú eseményre kondultak meg november 25-én a harangok az ipolysági Nagyboldogasszony-templomban, hogy összegyűjtse az iskola végzős, 8.G osztályos növendékeit, azok szüleit, rokonait, pedagógusait. Délután 5 órakor kezdetét vette intézményünk immár negyedik **szalagavatói ünnepsége**.

A szentmisét **Mahulányi József** atya celebrálta, aki szentbeszédében méltatta az iskolát, lelki táplálékkal indította útjukra a fiatalokat, majd egy ismert ősi fohászsal búcsúzott tőlük: „*Uram, adj erőt, hogy megváltoztassam a megváltoztathatót, alázatot, hogy elviseljem a megváltoztathatatlan és bölcsességet, hogy ezt a kettőt meg tudjam különböztetni!*”

Ezt követően **dr. Píri Lajos** igazgató üdvözlő beszéde hangzott el. Útravaló gondolatai között kihangsúlyozta a hála, a köszönet, a tudás, a hit, a szeretet és a béke összetartó erejét, valamint a kitűzött célok elérésének szükségét: „*Ahol mások bosszúért kiáltanak, ott próbáljatok a szívetekkel nézni. Ahol mások rezignáltnan elfordulnak, próbáljatok minden látszat ellenére remélni. Ahol mások gyűlölnék, ott kezdjétek el szeretni. Ahol mások erőszakra erőszakkal válaszolnak, ott gyakoroljátok a megbocsátást. Éljetek úgy, hogy soha ne vesztésétek el az emberek tiszteletét.*”

Ezután kezdetét vette az ünnepélyes szalagkitűzés, melyet **Kmettyo Anita** osztályfőnök végzett.

A diákok az iskola krónikájában hagyott kézjegyükkel és egy-egy gyertya meggyújtásával mintegy fogadalmat tettek mindazok megtartására, ami útravalójukban elhangzott. Az ünnepély fényét az iskola **énekkara, szólistáinak** csengő hangja és **Mokso Zsolt**nak, Pereszlény kántorának hangszeres kísérete emelte. A végzős diákok nevében **Velebný Csilla** mondott köszönetet mindazoknak, akik útjuk során eddig segítettek, biztatták, ösztönözték őket: elsősorban szüleinek és tanáraiknak.

A felemelő ünnepség után este 7 órakor kezdetét vette a szalagavatói bankett,

melynek megrendezésére a tavalyihoz hasonlóan idén is az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium éttermében került sor. A hajnalig tartó szórakozást a diákok nyitódala, szüleik felé közvetített köszönete, a szülők képviselőjének beszéde, valamint az osztályfőnök meleg hangú szavai előzték meg.

Bízunk benne, hogy a sok bölcs tanács és útmutatás nem csupán pusztába kiáltott szó marad, hanem termékeny talajra talál, és diákjainkból becsületes, művelt, keresztény lelkületű, magyarságát megtartó, igaz ember válik.

8–9. o.: -eai-

Karácsony Jézus születése, a szeretet napja, amikor emlékezünk Jézusra, Szűz Máriára és Józsefre. Kigyúlnak a fények, a szívek megtelnek szeretettel, ajándékot adunk és kapunk. December 21-én iskolánk diákjai egy zenés-verses-táncos „ajándéksomagot” nyújtottak át szüleinek, diáktársaiknak, barátaiknak. Kicsik és nagyok, alapiskolások és gimnazisták hónapok óta lelkesen készültek erre a napra. Délelőtt iskolánk tanulóinak, délután pedig a zsúfolásig megtelt színházteremben szüleinek mutatták be műsorukat.

Az ünnepi összeállítást két gimnazista diák, **Konczi Klaudiva** és **Zsigmond Imre** vezették. A **Magnificat gyermekkar** karácsonyi dalaival meghitt hangulatot teremtett a színházteremben.

Az alsó tagozatosok a Jézuska megszületése felett érzett örömet fejezték ki táncukkal, énekükkel és rövid jelenetükkel. Weöres Sándor és Arany János egy-egy versét **Köpöncei Csilla** és **Balázs Martina**, a gimnázium diákjai szavalták.

Ügyes, mozgékony lányaink ismert me-

lódíák pánsípos feldolgozására gimnasztikai gyakorlatokat mutattak be. Nagy sikert aratott a **Hócompóc színjátszócsoporthoz** Rigócsör király című zenés-táncos meséjének előadása nemcsak a közönségnek, hanem szemmel láthatóan a „kis színészeknek” is nagy élményt jelentett.

Az 5.G osztály „rögtönzött” színtársulata Z. Németh István Jövőlátó csodasapka című bohókás színdarabjával mosolyt csalt minden néző arcára. A műsort immár hagyományosan a legkisebbek és a legnagyobbak verses-zenés karácsonyi összeállítása zárta.

Ezután **Mahulányi József** atya szólt a jelenlévőkhöz, aki köszönő szavaiban és karácsonyi jókívánságaiban rámutatott arra, hogy ez az iskola valódi értékeket közvetít.

Családi délelőtt az óvodában

Az elkészült munkák és alkotóik

2005. december 3-án az **Ipolysági Magyar Nevelési Nyelvű Óvoda** kicsik és nagyok örömeire igazi **játszóházzá** változott.

Ügyes kezű óvó nénik gondoskodtak róla, hogy a különböző kézműves mestersegekben mindenki örömét lelje. Igazi karácsony előtti hangulat lengte be a termet, amelyet betöltött a mézeskalács illata, amit a gyerekek saját kezűleg díszítettek nagy hozzáértéssel. Készültek itt még sógyurmából szebbnél szebb figurák, karácsonyi díszek, gyertyatartók, papírból pedig angyalok, hóemberek, dióhéjkosárok csuhéfonattal, csipkebogyóláncok stb. „Szeretnénk, ha a gyerekek saját maguk készítette természetes alapanyagú díszekkel tennék hangulatossabbá a karácsonyt, és ilyen módon is átéreznék az ünnepvárás meghitt hangulatát” – mondta **Danis Magdolna** óvodavezető.

Az egymáshoz illesztett asztalokon ott

sorakozott a sok finomság, amit a lelkes anyukák készítettek, és amiből mindenki jóízűen fogyaszthatott. Népi gyermekjátékokat is játszottunk, együtt örültünk az elévített munkának, alkotásnak, együtt fakadtunk dalra. Ez a külső-belső összhang is hozzájárult, hogy az óvoda és a szülők közötti kapcsolat elmélyüljön. Az óvónők fontosnak tartják, hogy a szülőkkel szoros kap-

csolatot építsenek ki, és ez a decemberi szombat délelőtt is része volt ennek az elképzelésnek. „Gyermekek lenni csodálatos dolog, ez egy olyan mesevilág, amelyben jártunk már, ahová későbbi életünkben mindig visszavágyunk, és ahová többé nem térhetünk vissza. Az ebben az életkorban szerzett tapasztalatok egész felnőtt létünket meghatározzák” – állítja **Balga Valéria** óvónő. „Egyik legfontosabb teendőnk a jó közérzet megteremtése. Csak a sokat és jól játszó kisgyermek tud majd jól és elmélyülten gondolkodni – vallják az óvónők.

Soraimat Kosztolányi Dezső-idézetével fejezem be:

„A gyermek játszik, mint az ember
s az ember játszik, mint a gyermek,
szóval, virággal, fellegekkel.”

A szülők és a gyermekek nevében ezúton mondok köszönetet a kedves óvó néniknek, akik mindent megtettek azért, hogy ez a délelőtt létrejött és jól sikerült.

Kiss Gabriella
a szülői szövetség elnöke

Mézeskalács-díszítés közben

Esőben is járt a Mikulás

2005. december 5-én ismét meglátogatta városunkat a Mikulás. Igaz, a szakadó eső kissé megzavarta előkészített programját, de azért megjutalmazta az édességre áhítozó gyerekeket. A szervezők köszönik a következő szponzorok és támogatók segítségét: Autodream Ipolyság – Kiss Zsuzsanna és Zsolt, HPH Elektronika – Hajdú András, Bieta Étterem – Bielik Péter, Mánya Élelmiszerüzlet, COOP Jedno-

ta Korpona – Margaréta, COOP Jednota Korpona – Szupermarket, Panoráma Élelmiszerüzlet, Slezia Malom és Pékség, Villa Romaine – Antalffy Mária, Europe-Cafe – Huszár Róbert, D.K.B.-divat – Balázs Erzsébet, Radoš Livia, L&G, Farby-Laky – Duchoň Jolán és Dezső, Frasch – lakberendezés, ECO – Bojtoš Ervin, Paris – Páris Katalin mérnök, J&G, Elmont Plus, D.L.H., Export-Import – Šťastný An-

tal, Optika – Oros Zoltán, Satelit – Varga Antal, Simol team – Nemcsok István, Nikol – Kiss Ágnes, Tina-Butik – Turčan Lajos, Móda 21 – Tanai Mária, DISK – Industrial Engineering, Ilike Fodrászat – Tóth Mónika, Virágüzlet – Balica Zsófia, Gama Zseliz.

Köszönjük a támogatást.

Ipolyság város vezetése nevében

Dr. Kolev Adrienn

December – ünnepi hangulatban

Az év utolsó hónapja kínálja az alkalmakat az ünneplésre kicsinek, nagyoknak egyaránt. A családi körben megtartott ünnepségek mellett egyre nagyobb súlyt kapnak a különböző közösségekben megszervezett találkozók is. Ilyen volt az a három rendezvény is, melyek december folyamán a **Pongrácz Lajos Magyar Alapiskolában** valósultak meg.

Az első az iskola **nyugdíjas pedagógusai** számára szervezett találkozó volt december elején. Jelenleg már több mint 20 nyugdíjas pedagógusa van az iskolának, akik közül szinte mindenki eljött erre a rendezvényre, részben azért, hogy a fiatalabb kollégákkal együtt

viszatekintsen az elmúlt év eseményeire, de azért is, hogy találkozzanak egymással, egykori munkatársaikkal. A találkozón – a hagyományokhoz híven – kultúrműsorral köszöntötték az iskola tanulói a meghívott vendégeket.

Nagy sikert aratott a harmadik **ünnepi műsor** is, melyre az utolsó iskolai napon került sor. A műsorban szereplő mintegy 120 tanuló nem mindennapi hangulatot varázsolt a közönség elé. Szép összeállításuk

megidézte a **karácsony** hangulatát, megelőlegezte a szeretet ünnepét nemcsak az iskola tanulóinak, pedagógusainak, hanem a szülőknek is, akik ezúttal is megtöltötték az iskola tornatermét.

-It-

A második esemény a **Mikulás-ünnepség** volt, mely legfőképp a gyerekeket érintette, azok közül is az alsó tagozatos tanulókat, akikhez a Mikulás „személyesen” is ellátogatott. A szülői szövetség jóvoltából minden tanuló csomagot is kapott. A felső tagozat tanulóinak a csomag mellé egy vidám zenés-verses összeállítás is járt, e műsor előadója az iskola egykori pedagógusa, **Bodonyi András** volt /alsó képen/.

Díszpolgári, városi és polgármesteri díjak átadása

/Befejezés az 1. oldalról/

ba oltott közép-európai groteszk gúnyos hangulat jellemzi. Első elbeszéléskötete, a Forradalmárok éjszakája 1972-ben jelent meg Argentínában. Második könyve, az Egy revolvert Macknak, detektívregény-paródia, 1975-ben ugyancsak Buenos Airesben látott napvilágot.

1977-től politikai emigrációba kény-

szertült, kanadai állampolgár lett. Itt írta meg harmadik regényét *Sehol* címmel, amely spanyol, angol és francia nyelven is megjelent.

További művei: *Mindenről egy keveset, semmiről sem sokat* /1988/, *Újjászületés* /1992/, *A hagyaték* /magyar nyelvű elbeszéléskötet, 1992/, *Napnyugta* /1997/, *Eutópia Udvarában* /1999–2001/.

Az utóbbi években a dunaszerdahelyi NAP Kiadó gondozásában jelentek meg regényeinek magyar nyelvű kiadásai, a *Szilver* /2004/ és a *Naplemente szimptóma* /2005/. Ezeket a könyveket bemutatták Ipolyságon is. Mindkét könyvbemutatón jelen volt a szerző és a kiadó is.

Ipolyság díszpolgári díját személyesen vette át az író, aki kedves feleségével jött el erre az ünnepségre.

Zábrády Károly 1931. május 28-án született Honton /Magyarország/. 1945-től az ipolysági gimnáziumban tanult. Érettségi után a képzőművészeti főiskolán szerzett diplomát. Élete nagy része Körömbányához kötötte, ahol mint pedagógus a képzőművészeti szakközépiskolán tanított, majd igazgató volt.

Legismertebb munkái olaj- és krétafestmények. Műveiben az expresszionista szemlélet nyilvánul meg. Ipolyságon több önálló és közös kiállítása volt. Ismertebb festményei: *Honti szüret*, *Ópium-király*, *A kis szörnyeteg*, *Augusztusi menetelés*.

Az ipolysági gimnázium falán lévő kerámia kompozíció és a mezőgazdasági szakiskola kerámiából készült emblémája is az ő munkája.

A díjat betegség miatt az ünnepségen nem tudta személyesen átvenni.

Az ünnepi ülés első részét *Matyó Márió*, az Ipolysági Művészeti Alapiskola diákja zárta, aki Beethoven *A csavargó* fiú dalát énekelte el.

Az ének után városunk polgármestere a 2005-ös **Ipolyság Város Díját** adta át

dr. Bóth János váci polgármesternek az Ipolyság és Vác városok közötti baráti kapcsolatok ápolásáért.

Korpás Pál sok évtizedes pedagógiai és társadalmi tevékenységéért részesült az **Ipolyság Város Díja 2005** kitüntetésben.

A **Honti Múzeum és Galéria Baráti Körének** a múzeum megalakulása 10. évfordulója alkalmából megítélt **Ipolyság**

Város Díját Danis Ferenc mérnök, a baráti kör elnöke vette át.

Ifj. Gáspár László az évtized legsikeresebb szlovákiai paralimpiai versenyzője cím elnyeréséért részesült az **Ipolyság Város Díja 2005** kitüntetésben.

MVDr. Márton István sokéves szakmai és társadalmi tevékenysége elismeréseképpen vette át az **Ipolyság Város Díja 2005** kitüntetést.

Ipolyság Város Polgármesterének Díját 2005-ben a polgármester **Gágyor Péternek** ítélte kiemelkedő kulturális tevékenységéért.

Az ünnepi ülést az *Amadeus Trió* zenei műsora zárta, mely után Löwy János mérnök, polgármester megköszönte a jelenlévőknek a részvételt, s meghívta őket az ünnepi fogadásra.

Solmoši Márta

Köszönet az adományokért

Ipolyság város önkormányzata 2004-ben **közzétadást** hirdetett az első és második világháborúban elesettek **emlékművének** felállítására. A kezdeményezés eredményes volt, aminek ékes bizonyítéka a XXIV. Honti Kulturális Napok megnyitójának alkalmából a Simonyi Lajos Galéria előtti parkban szept. 15-én leleplezett emlékmű. A két világháború áldozatait, valamint a meghurcoltak és az 1945 után kitelepítettek emlékére emelt emlékmű **Kutak Adrienn** keramikusművész alkotása.

Köszönet és hála mindazoknak, akik munkájukkal és adományaikkal támogatták az emlékmű felépítését, hozzájárulva ezzel elődeink emlékének megbecsüléséhez.

Az emlékműállításához **szolgáltatásaikkal** a következők járultak hozzá: Holdampf Lajos – Sütői Kőbánya /Magyarország/, Eklstav – Tipary István, MiniMAT – Oszoli Lajos, Bietta – Bielik Péter, Műszaki Szolgáltatások Üzeme, Janček László mérnök, Búrik László, Capák Roman és Goral Dušan.

Az emlékmű felállításához pénzadományaikkal a következő **szervezetek, intézmények, vállalkozók és magánszemélyek** járultak hozzá: E. B. Lukács utcai SZTNY Alapiskola, Középfokú Mezőgazdasági Szaktanintézet, Pongrácz Lajos MTNY Alapiskola, DDD-szolgáltatások – Baltázár Vilmos, Fegyverneki Ferenc MTNY Egyházi Alapiskola és Nyolcéves Gimnázium, Bendík Béla Reklámügynökség, Frasz – lakberendezés, Csemadok Ipolysági Alapszervezete, DISK Kft., Slezia Malom és Pékség, SZTNY Gimnázium, Janko Král' SZTNY Alapiskola, Oros Zoltán – Optika, Református Keresztyén Egyház ipolysági gyülekezete, PARIS – Páris Katalin mérnök, Honti Múzeum és Galéria Baráti Köre, a városi hivatal SLOVES alapszervezete, MTNY Gimnázium, MOSaPPZ – Gubiš Ágnes mérnök;

Lówy János mérnök, Lendvay István mérnök, Köteles Judit, dr. Beáta Šomlóová, Hudec Pál mérnök, Kajtor Pál mérnök, Bogya László, Belágyi Béla, Belánsky József, Hoksza János, id. Kecskés Károly, Korpás Pál, dr. Zsolnay Ernő, Antalfi Gyula mérnök, Mičko Katalin, Solmoši Márta, Bélik György, Bendík Márta, Bendík Béla, Pál Gábor, Jámor Mónika, Hatvanger László, Orlai Ottó, Kiss Ágnes, S'ahula Ildikó mérnök, Hammersmidt Béla mérnök, Marton Imre mérnök, Pásztor István, Pásztor Gábor, Kardos Valéria, Baksa István, Bielik Péter, ifj. Rédlí János, Turek Ágnes, Forgács Mária, Čerba Mária, dr. Révész Angelika, Pokorný Lajos, Olczár Klára, Bóna Zsolt, T. Pleva Péter /Léva/, Hajdú András, Zólyomi László, Zsámboky Mária, dr. Makovínyi Pál, Makovínyi Hedvig, Gubiš Ágnes mérnök, Kapa Sándor, Pálinkás Tibor, Balla István, Paulínyi Péter, Kürthy Dezső mérnök, dr. Kolev Adrienn, Pénz László mérnök; az MK pozsonyi nagykövetségének egy munkatársa.

Ipolyság város önkormányzata nevében köszönöm.

Lówy János mérnök
Ipolyság polgármestere

Változnak az ingatlanadók és befizetési időpontjaik

Az ipolysági képviselő-testület decemberi ülésén jóváhagyta a 3/2005 sz. általános érvényű rendeletet, mellyel megváltoztatta /emelte/ a 8/2004 sz. rendeletben megállapított egyes ingatlanadók és helyi illetékek tételeit.

A 3/2005-ös rendelet szövegét a Hontianske listyben közöljük.

Az új, helyi adókról és illetékekről szóló 517/2005 Tt. értelmében mindazok, akik ingatlantulajdonában 2005-ben változás állt be /vétel, eladás, bérbeadás vagy bérbe vétel.../, 2006. január 31-ig kötelesek új ingatlanadó-bevallást tenni.

Akiknél 2005-ben semmilyen változás nem történt, mentesülnek az új adóbevallás kötelezettsége alól.

A városi hivatal a 2006-os ingatlanadókat folyamatosan, legkésőbb május 15-ig veti ki.

A városi hivatal által kirótt ingatlanadó május 31-ig fizetendő.

Az ingatlanadó kezelője /a városi hivatal/ írásos kérvény alapján engedélyezheti az adó részletekben történő fizetését:

magánszemélyeknél

- a/ 1000 koronáig az adó egy összegben fizetendő **május 31-ig**;
 - b/ 1000 korona feletti összeg esetében négy egyenlő részletben:
 - az első részlet **május 31-ig**,
 - a második részlet **július 31-ig**,
 - a harmadik **szeptember 30-ig**,
 - míg a negyedik részlet **november 30-ig** fizetendő,
- de az adózó az egészet egyben is befizetheti **május 31-ig**;

jogi személyeknél

- a/ 10 000 korona összegig egyszerre **május 31-ig**,
- b/ 10 000 koronán felüli adó esetében az összeg négy egyenlő részletben is befizethető: az első részlet **május 31-ig**, a második **július 31-ig**, a harmadik **szeptember 30-ig**, míg a negyedik **november 30-ig**.

Turek Ágnes mérnök
a pénzügyi osztály vezetője

Ingatlanadó 2006. jan. 1-jétől

Szántóföld, szőlőskertek, gyümölcsösök

- Pereszlénnyel: 0,0501korona/m²
- Ipolyság: 0,0547 korona/m² – Tesmag: 0,0559 korona/m²
- Tartósan füves területek:** – Pereszlénnyel: 0,0143 korona/m²
- Ipolyság: 0,0093 korona/m² – Tesmag: 0,0107 korona/m²

Beépített területek, kertek, udvarok, egyéb területek

- Pereszlénnyel és Tesmag: 0,26 korona/m²
- Ipolyság: 0,45 korona/m²

Építési terület: 16,- korona/m²

Épületek

- A – családi ház: **3,- korona/m²**
- B1 – víkendház: **10,- korona/m²** C1 – garázs: **12,- korona/m²**
- D1.1. – mezőgazdasági termelésre (saját célra): **4,- korona/m²**
- D1.2. – mezőgazdasági termelésre: **5,- korona/m²**
- D2.1. – ipari épületek: **25,- korona/m²**
- D3 – vállalkozások: **50,- korona/m²**
- E1 – egyéb épületek: **15,- korona/m²**
- E2 – egyéb épületek (saját célra): **10,- korona/m²**

Lakások

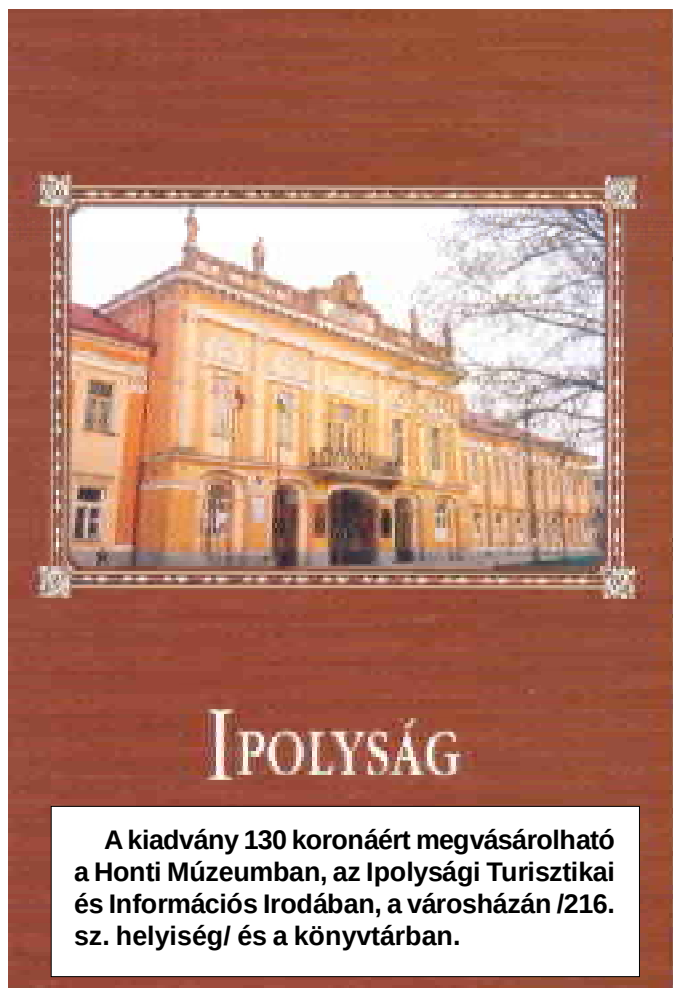
- A1 – lakások: **3,- korona/m²**
- nem lakás céljára használt helyiségek: **4,- korona/m²**

Könyvkeresztelő

Ipolyság lakosai és vezetői egyre jobban tudatosítják, hogy a várost és környékét, történelmi emlékeit és természeti szépeit szorgalmasan és szak-

avatottan propagálni kell.

December 12-én újabb szép és hasznos Ipolyságról szóló könyvet vihettünk keresztvíz alá a városi könyvtárban. Az

A kiadvány 130 koronáért megvásárolható a Honti Múzeumban, az Ipolysági Turisztikai és Információs Irodában, a városházán /216. sz. helyiség/ és a könyvtárban.

Lőwy János polgármester /balról/ és Danis Ferenc „szertartás” közben

Ipolyság című könyv szerzője **Danis Ferenc mérnök**, a város krónikása. A Lőwy János mérnök, polgármester előszavával megjelent könyvet a komáromi székhelyű **KT Könyv- és Lapkiadó Kft.** adta ki 2005-ben.

Az elején **Solmoši Márta** könyvtárvezető üdvözölte a mintegy 40 könyvbarátot, köztük Vác testvérváros küldöttségét – **Mándli Gyulát**, a váci Kátona Lajos Városi Könyvtár igazgatóját és **nejét**, valamint **Hercegné Bartusz Erzsébet** igazgatóhelyettesét. A résztvevők egyperces néma felállással emlékeztek **dr. Szénássy Árpád** felelős kiadóra, aki a közelmúltban 52 éves korában hunyt el.

A könyvtárvezető szólt a könyv kiadásának előzményeiről és a szerző eddigi ilyen jellegű munkásságáról.

A könyv tartalmáról és felépítéséről **Danis Ferenc** tájékoztatta a résztvevőket. Tulajdonképpen két részből áll: az első a város történetét tekinti át, a második rész gazdag képanyagot kínál az érdeklődőknek.

A keresztapaságot **Lőwy János** polgármester vállalta. Ipoly-vízzel keresztelte meg s bocsátotta tájékoztató és népszerűsítő útjára az Ipolyságról szóló újabb kiadványt, amelyben német és angol nyelvű összefoglaló is helyet kapott.

/korpás/

Kedves adventi találkozó

December 8-án mintegy 30 nyugdíjas találkozott az Ipolysági Városi Könyvtárban, hogy a közelgő karácsonyi ünnepek előtt elbeszélgessenek, szójának örömeikről és gondjaikról.

A nyugdíjasokat – mintegy 15 perces műsorral – a **Pongrácz Lajos Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola elsősei** /képünkön/ köszöntötték verszenés összeállításukkal, melyet **Bélik Erzsébet** tanító néni gyakoroltatott be. A műsor keretében a másodikos **Benő Barbara** Hárs Ernő Karácsony c. ver-

sét szavalta el.

A továbbiakban **Čerba Mária** könyvtáros a karácsonyi ünneplésének gyökereiről, kezdeteiről tájékoztatta a megjelenteket, majd elmondta, hogyan ünneplik a békesség és jóakarát ünnepét az egyes népek, országok.

Belluš Imréné a lehetséges karácsonyi jókívánságokból olvasott fel néhány tucatnyit.

A klubtagok azután teázva, süteményeket majszolva még sokáig élvezték a kellemes együttlétet.

/kp/

„Orvosi pályám büszkeségeként köszöntöm őt”

**MUDr. Ján Slančík sebészfőorvos
Lichner István**

2005. december 19-én az ipolysági kórház sebészeti osztályán megható és szívzorító találkozóra, emlékezésre került sor: a lontói **Lichner István** köszöntte meg a sebészeti osztály alkalmazottainak, hogy megmentették életét, s újból teljes értékű életet élhet.

Az előzmények jó másfél évvel ezelőtt „kezdődtek”, amikor az ipolysági gyorsmentőszolgálatot egy lontói balesethez riasztották. Mint a helyszínen kiderült, egy körfűrészt a szó szoros értelmében hastájékon kétszer félig átvágta Lichner Istvánt, megsértve szinte minden hasi szervét.

Még három órával a baleset után is gyakorlatilag a klinikai halál állapotában volt, vérnyomás és pulzus nélkül, ami azonban nem tántorította el a sebészet személyzetét, hogy minden tőle telhetőt megtegyen a páciens megmentése érdekében annak ellenére, hogy már az óriási seb nem is vérzett.

A dr. Ján Slančík főorvos vezette csapat az operáció kezdete után – miközben állandó vér- és egyéb transzfúziós oldatok adása is folyt – jó két órával állapíthatta csak meg, hogy a vérnyomás és a pulzus lassan kezd helyreállni, így felcsillant annak reménye is, hogy beavatkozásuk nem lesz hiábavaló. Végül az el-

ső műtét sikerrel járt, Lichner István mághoz tért.

Ezután mintegy fél éves, a páciens számára is gyötrelmes időszak következett /a besztebecbányai kórház segítségét is igénybe véve/: újabb és újabb operációk után következett a végső, amikor a vastagbél kivezetése vált szükségessé, mivel a sebek nem gyógyultak megfelelően. A páciensnek ugyanis sem saját vére, sem fehérjeanyaga tulajdonképpen még nem volt, s az átömlesztésekkor kapott új vér és transzfúziós oldatok még nem tudták biztosítani a sebek komplikációmentes gyógyulását.

Végül lassan gyógyulni kezdtek a sebek, a szervezet élni akart.

2005 szeptemberében Lichner István ismét megjelent a sebészetben, hogy igazoltassa jogosultságát a kolosztomatikus segédeszközökre a következő fél évre. Ekkor javasolták neki a bélkivezetés megszüntetését, amit rövid mérlegelés után elfogadott, s októberben sor került a műtétre.

Most már teljes értékű életet élhet. Orvosi-szakmai szempontból is figyelemre méltó, hogy a súlyos baleset következtében semmilyen fontos szerve /agy, máj,

get, törődést, mellyel róla a közel másfél év alatt gondoskodtak. Ezt a kis figyelmességet a kórház igazgatója természetesen engedélyezte neki, így került sor az említett találkozóra, melyen Lichner István megköszöntötte a dr. Ján Slančík főorvos vezette sebészeti osztály minden dolgozójának az áldozatos munkát.

Ez a sikeres műtétsorozat és életmentés az orvostársadalomban is nagy visszhangot váltott ki: mindenképpen szakmai sikerként könyvelhető el, ugyanakkor a kiadások összegzése után elhangzottak bizonyos megjegyzések, mivel az egészségbiztosító a mintegy 450 ezer koronás kezelési költségéből alig 15 ezret /nem elírás!/ térített. Ennyit az emberi élet értékéről!

Amint a főorvos és az osztály személyzete a beszélgetés során elmondta, mindezek mit sem változtatnak szakmai hozzáállásukon, hiszen aki nem meg-

szállottja az egészségügynek, nem fanatikus, az már régen pályát változtatott.

Teljesen érthetőek dr. Slančík főorvos szavai, amit Lichner Istvánhoz „fűződő” viszonyával kapcsolatban mondott: „Ha találkozom ezzel a pácienssel, úgy tekintek rá, mint orvosi pályám büszkeségére.”

Szöveg és kép: Štrba

Balról: dr. Šturc Sándor, Kiss Mária, Vámos Mária, Dénes Ildikó, Keresztes Nikolett, dr. Ján Hruškovič, dr. Fajčík Péter és dr. Said

vese stb./ nem szenvedett károsodást

December elején /s nyugodtan mondhatjuk, hogy most már teljesen gyógyultan, egészségesen/ ismét megjelent Lichner István a sebészetben, de most már nem egészségügyi problémával. Szerette volna „megvendégelni” és megköszönni /bizonyára nem először/ a sebészeti osztály minden dolgozójának azt a segítsé-

Évbúcsúztató magyarországi vendégekkel

December 29-én az ipolysági Magyar Házban magyarországi vendégeket fogadott a **Honti Múzeum és Galéria Baráti Köre**, valamint a **Pongrácz Lajos Társaság** vezetősége. Az egész napos találkozó célja az volt, hogy a két ipolysági civil szervezet megköszönje legfontosabb magyarországi partnereinek, váci és budapesti intézményvezetőknek azt a támogatást, amelyet 2005-ben különböző rendezvények szervezésében nyújtottak. A meghívottak közül többek között jelen volt **Mándli Gyula**, a váci Katona Lajos Városi Könyvtár

igazgatója, **Varga Zoltán**, a váci Madách Imre Művelődési Központ igazgatója és **dr. Hála József** budapesti egyetemi tanár, néprajzkutató. Az együttműködés fontosságát és eredményességét jelzi az is, hogy a rendezvényen az Ipolysági Városi Hivatal nevében részt vett **Lendvay István**, a hivatal elöljárója is.

A délelőtti program a 2005-ben szervezett közös programok értékelésével telt el, majd a vendégek ellátogattak vendéglátóikkal együtt Felsőszemerédre, ahol megtekintették a templomot és a község egyéb műemléképületeit.

-lt-

Az óvodák igénylik inkább a segítséget

/Befejezés a 7. oldalról/

gyermek van. S vannak speciális helyzetek is, mint például Szalatnyán, ahol kevés gyermek van ugyan, de több közülük integrált, így az iskola valószínűleg fennmaradhat. Alsószemeréden hasonló a helyzet, ott mind a 29 tanuló roma. Ipolyszakállon tavaly óta összevontan működik az iskola és az óvoda. A szlovák iskolában meg speciális osztályt nyitottak integrált gyerekek számára. Mindenhol keresik a túlélés lehetőségeit.

Beszéljünk a pozitív élményekről.

– A hivatal létrehozása idején sokan úgy gondolták, hogy egy ellenőrző hivatalt személyesít meg. Csak később sikerült megértetnem velük, hogy segíteni kívánom az intézmények munkáját, nem nehezíteni. Sajnos, az anyagi gondjaikkal nem tudok mit kezdeni. Szakmailag leginkább az óvodák igénylik a segítséget. Az is gond, hogy kevesen vannak, ha elmegy az óvónő valahová, be kell zárni az óvodát.

Az egyszemélyes hivatal, ha nem talál egy kérdésre választ, hol keres segítséget?

– Sokfelé, például a kerületi hivatalban, a minisztériumban, a módszertani központokban, de kihasználok a személyes kapcsolataimat is.

Mi a legközelebbi feladat?

– Szeretnénk az iskolák között kiszélesíteni a szakmai együttműködést. Tervezzük januártól egy pszichológus alkalmazását több iskola részére, egyelőre júniusig. Ha sikerül megegyeznünk, akkor van rá esély, hogy felvesszük állandó munkakörbe.

Köszönöm a beszélgetést.

-lend-

ELECTRIS KFT., Zvolenská cesta 29., 97405 Banská Bystrica

Tel.: 048/4163642, fax: 048/4163653, e-mail: electris@stonline.sk

Az ipolysági kábeltévé-hálózat 2005. nov. 1-jétől é r v é n y e s ú j á r j e g y z é k e

Egy hónapi illeték	Alapcsomag 130 korona	Bővített programcsomag 280 korona
--------------------	--------------------------	--------------------------------------

a/ Csatlakozási díj a már bekötött részek lakótömbjeiben: 1500 korona

b/ Csatlakozási díj a már bekötött részek családi házaiban: 3500 korona.

c/ Második csatlakozás díja: 650 korona.

d/ Visszakapcsolási díj: 350 korona.

e/ Átállás az egyik programcsomag-

ról a másikra: 350 korona.

f/ A szerviztechnikus kiszállása az ügyfél kérésére: 200 korona.

Az Electris kft. fenntartja a programcsomagokban kínált műsorok változtatásának jogát.

Ezzel az új árjegyzékkel érvényét veszti az eddigi árjegyzék. A közölt árak tartal-

mazzák a 19 %-os áfát is.

Amennyiben bővebb tájékoztatást szeretne, hívja fel ügyfélszolgálatunkat a 048/4163642 telefonszámon.

Munkatársaink szívesen válaszolnak kérdéseikre, nyújtanak felvilágosítást minden munkanapon 8-tól 15 óráig a 7411287 vagy a 0903-411577 telefonszámokon is.

Marián Adzima
ügyvezető igazgató

Selmec elfeledett szülötte: dr. Lumnitzer István /1749–1806/

Kétszáz évvel ezelőtt, 1806. január 11-én lett az **austerlitz** /slavkovi/ csata után a francia csapatokkal behurcolt tífusz áldozata a kor egyik leghíresebb pozsonyi orvosa, **Lumnitzer István**. A Honti Lapokban való megemlékezést származási helye indokolja: Selmecbányán született 1749. április 4-én. Honti gyökerei ellenére kimaradt a **Csáky Károly** által összeállított **Honti arcképcsarnokból**. Az általam is nagyra becsült helytörténész kollégám védelmében azonban hadd mondjam el, hogy Lumnitzer születési helyeként nemcsak az 1969-es **Magyar Életrajzi Lexikon**, de még a 2004-ben Budapesten kiadott **Magyar Orvoséletrajzi Lexikon** is Besztercebányát tünteti fel. Ez azért meglepő, hiszen az utóbbi, az „orvos-életrajzi” lexikon szerzőjének módjában állhatott volna egy pillantást vetni Lumnitzer 1777-es, Pozsonyban kiadott orvosdoktori értekezésére, melynek címdoldalán a szerző így vall származási helyéről: „**Hungarus Schemnitziensis**”, azaz „selmeci magyar”. Belelapozva a 40 oldalas disszertációba, további Hontra utaló nyomot talál-

lunk. Lumnitzer munkáját – többek közt – báró **Hellenbach Györgynek** és nagybátyjának, **Osmitz Mátyás** bányakamarai ügyvédnek ajánlja. A munka 36. fejezetében pedig arról olvashatunk, hogy egy évvel a disszertáció írása előtt, tehát 1776-ban egy vaddisznócsorda tört be Selmecbánya utcáira.

Lumnitzer nevét máig természetesen nem a **nagyszombati** orvosi karon megvédett disszertáció őrízte meg. Pozsonyi gyakorló orvosként 1791-ben jelentette meg a „**Flora Posoniensis...**” c. 538 oldalas latin nyelvű fűvészkönyvét. A munka 1294. Pozsony környékén talált növényfajt mutat be, a híres svéd botanikus, **Linné** módszere szerint rendszerezve. Ez volt az első magyarországi „helyi flóramű”. A növények begyűjtésére és rendszerezésére Lumnizert gyakorlati okok készítették: mint a gyógyszerárakat felügyelő és ellenőrző orvosnak fontos lehetett a növények megbízható ismerete. A „Pozsonyi flóra” méltatói külön értéként emelik ki azt a tényt, hogy Lumnitzer könyve kb. 700 magyar és számos német, ill. szlovák **népi**

növénynevet is felsorol. Lumnitzer könyvét **II. Lipót** császár aranyéremmel jutalmazta, a szerzőt pedig a regensburgi növénytani társaság tagjává választotta.

A Honti Lapok hasábjain illik még egy „honti” vonatkozást megemlíteni. Lumnitzer István unokája volt a 19. század egyik legjobb pesti sebészprofesszora, **Lumnitzer Sándor** – ő már így írta nevét – **Sándor** /1821–1892/ és **Lumnitzer Júlia** is. Ez utóbbit a Garamvezekényben született **Kovács Sebestény Endre** /1814–1878/, a másik híres pesti orvos, a Rókus Kórház sebészfőorvosa vette feleségül. Kovács Sebestény Endre bátyja, **Kovács Sebestény József** /1804–1884/ ipolypásztói prédikátor pedig az atyja volt az **ifjabb Kovács Sebestény Endrének** /1861–1915/, az ipolyi kórház első igazgató-főorvosának és kitűnő sebészének. Így Hont megye „gyémántembere” távoli rokona volt Lumnitzernek. „Rokonságuk” életútjuk szomorú végében is megnyilatkozott: Kovács Sebestény is hivatása áldozata lett 1915-ben.

Dr. Kiss László

Zöldút szeminárium

Kétnapos nemzetközi szemináriumot tartottak december 5-én és 6-án a **drégelypalánki teleházban**. A résztvevők megismerkedhettek a nemzetközi zöldútprogrammal, a zöldutak kialakításával, hatáskukkal az általuk érintett térségekre, illetve a programhoz kapcsolódó lehetőségekkel. A rendezvényen megjelentek a civil szervezetek, helyi önkormányzatok képviselői, közösség- és vidékfejlesztők, turizmus-szervezők, vállalkozók, magánszemélyek, akik környezetük érdekében fontosnak érezték a zöldút által élénkülő turizmus jótékony hatásainak megismerését.

A szeminárium előadói részletesen foglalkoztak a zöldutak tervezése és megvalósítása során szerzett külföldi és hazai tapasztalatokkal. A lioni **Frederic Kollett** a franciaországi zöldutakról /kerékpárutakról/ beszélt. Zöldutak Csehországban, Európában és az USA-ban címmel tartott előadást a brünni **Daniel Mourek**. **Ján Roháč**, a **besztercebányai Ekopolis Alapítvány** vezetője a zöldutak szlovákiai helyzetét ismertette.

A találkozó egyik kiemelt része a Ma-

gyarországon sikeresen megvalósuló projektek bemutatása volt. A 2005-ben végzett zöldutas tevékenységüket részletesen ismertették a jelen lévő szervezetek közül a **váci Magosfa Alapítvány**, a **kaposvári Bányai Panoráma Egyesület**, a **balassagyarmati Ipoly Unió** és a **soproni Castanea Egyesület**.

A zöldutak természeti folyosók, ösvények, útvonalak, melyeket ökológiai funkciójuk figyelembevételével használnak sportra, turizmusra, kikapcsolódásra vagy mindennapi közlekedésre. Hasznosak a természetvédelem, a kulturális örökség védelme, valamint az egészségmegőrzés szempontjából is: esélyt adnak a helyi gazdaság fejlesztésére, mivel fenntartható módon használják a helyi természeti erőforrásokat.

A hasznos és tanulságos szeminárium szervezője a **budapesti Ökotárs Alapítvány** volt, amely Magyarországon 1977 óta foglalkozik a zöldútprogrammal. Az első magyarországi útvonal a nemzetközi, Krakkót Budapesttel összekötő **Borostyánkő út** volt az egykori kereskedelmi útvonal mentén. A Borostyánkő út a len-

gyelországi Krakkóból indul, Trstenánál éri el a lengyel–szlovák határt, majd Besztercebányán keresztül Ipolyságig, illetve Párkányig fut. Magyarországon Pest megye északi és Nógrád megye nyugati része alkotja a program területét.

A Borostyánkő út program ma is érvényes üzenetet közvetít az újonnan létrejövő zöldutak felé: „*Századokon át kereskedők utaztak az ősi Borostyánkő úton, hogy javakat és gondolatokat cseréljenek. Az értékes árucikkek összekötötték a különböző nemzeteket és kultúrákat. Ma egy új Borostyánkő út kapcsolja össze Lengyelországot, Szlovákiát és Magyarországot az újjáéledő Közép-Európában. Az új típusú együttműködés lehetőséget teremt arra, hogy a történelmi folyosó mentén élő emberek és közösségek hatékonyan segyítsék a fenntartható fejlődés megvalósulását, egyúttal megőrizték, megvédjék és megújítsák hagyományos tájainkat, kulturális és természeti értékeinket.*”

A kellemes környezetben megrendezett találkozó lehetőséget biztosított a párbeszédre a zöldúttal foglalkozó vagy a téma iránt érdeklődő szervezetek között, ugyanakkor a résztvevők megismerhették a program fejlesztési lehetőségeit.

Kajtor Pál

T ü s k é k

Meglógott a hólapát

Nem az a kimondott szépség, de formás kis hólapát volt. Házi gyártmánynak látszott, akkurátusan kézhez álló eszköznek. Egész nyáron a pincezugban árválkodott, szinte gazdátlanul. Karácsony táján azonban akkora hódunyhát borított az anyatermészet a didergő világra, hogy a vízen járás tudományát gyakorló nemzetnek annyszor folyt a csizmaszárába a hűsítő fehérség, valahányszor kihúzta otthonról a lábát. A cirokseprűk egyszerűen felmondták a szolgálatot, a sepregetők után érkezett a hótolók uralmának ideje. Természetesen a hólapát is felkerült a félhomályos, poros szuterénből a világos kapualjba. Ott büszkélkedett a postaládák szomszédságában, rögtön a bejárat mellett. Boldogan gyönyörködött a hóförgetegben, és semmi idő alatt tette a lakók számára járhatóvá a bevezető utat. Teljes egy napig. Reggelre kelve ugyanis a hólapát szörén-szálán eltűnt. Meglógott. Átment maszekba. Tán valamelyik hóhányó garázsa előtt vállalt állandó ügyeletet. Aki meglovasította a közösségi hólapátot, nem csinált nagy üzletet, mert hamarosan megenyhült az idő, langyos eső mosta el a havat. Csak a tettes becsületén esett foltot nem mossa el százévnnyi esőzés se. Lényegtelen, hogy az érintettek nem tudják, elég, ha ő maga tudja. Hitványáru az olyan becsület, amit egy hólapátért oda lehet adni.

Legközelebb szemétlapátot kellene a kapualjba készíteni, merthogy az eddigi tapasztalatok szerint hamarosan alapos takarításra lehet szükség. Előbb ugyanis mindig ünnepünk egy jót, aztán meg fuldoklunk a szemétben. Éjszaka szájátva bámulja a plebs a füstölő, durrogó, színes tűzijátékot, vedeli az olcsó pezsgőt, ó-

béogat, mint koldus a búcsúban, másnap pedig szörnyűködik a tengernyi papírfecni, szétszórta műanyagpohár, törött üveg, hányadék és kosz láttán. A legújabb módi szerint az ünneplés tájainkon az önkontroll teljes kikapcsolását jelenti. Sokak számára nem is buli a buli, ha nem „állati”: először rettenthetetlen oroszlán, utána ordító számár, végül hempergő disznó. A következő napon leginkább döglődő bogárra hajaz a delikvens, azzal a különbséggel, hogy a rovarok életében általában csak egyszer fordul elő ez az állapot.

Kinek nem jaj, annak nem baj, csak hogy társadalmi viszonyaink kezdenek kísértetiesen hasonlítani a fentebb említettekhez. Annak idején kezünk-lábunk törve siettünk ajtó-ablakot sarkig tárnai a nyugatról fújdogáló új szelek előtt, lelkesedésünknek a csillagos ég szabott határt, a kutya se figyelte, mi minden utazik a légvonlatban. Miután kicserélődött idebenn a levegő, kicsit megüledett a hordalék, láthatjuk a nem kívánatos hulladékokat. Bár a politikai földindulás következtében sok, eladdig szakszerűen palástolt gubanc került felszínre végeinken, a hazai trutyi mellett jócskán akad a gyűjteményben külhoni nagydolog is. Addig szűrögtünk, addig reformálgattunk, míg sikerült belőlük néhányat sziklaszilárdan beépíteni közösségi rendszerünkbe. Most aztán se előre, se hátra! És még dicséret jár érte! Merthogy mennyire fejlődünk. Naná! A haladás szintjének legfőbb mutatója az otthon eszkábált hólapátok elcsórása. Ekkora tempóval tutira utolérjük a boldog Európát. Majd ha szembe jön velünk, mint Kolumbusszal Amerika.

B. Szabó Márta

Pillanatképek – szavakban

Legöregebb hónapunk, december, bölcs józansággal, kímélő hőmérséklettel, biztató előrelátással gyámolította az Ipoly mente lakóit. Kisebb és közepes hóáldással jelezte, hogy nem tagadja meg téli hónap jellegét. Olykor figyelmeztetőleg bekeményített $-6-7^{\circ}\text{C}/$, hogy azért teljesen ne kényelmesedjünk el, de aztán gyorsan felvonultatta vigasztaló meleg frontjait. December 16-án egész napos, s fölöttébb kiadós esővel áztatta földjeinket, és mosta utcáink szutykát. A mezőgazdász még hálálkodhatott is, hogy a novemberi mélyszántáskor tapasztalt szárazságot, kemény rögöket kellően lágyítja és omlasztja. Talán még az őszi sok-sok egyedének gyökeresedését is elősegítette. December 17–19-én a mérsékeltlen megduzzadt Ipolyunk is jelezte, hogy viszonylag bőséges volt az égi áldás. Ezután még a hóesés is ránk köszöntött, de a 0°C körüli hőmérséklet nem varázsolt tájainkra igazi fehér karácsonyt, csak amolyan tarkabarkát. A Börzsöny és a Szitnya csúcsai azonban jelezték, hogy tartósan viselnek „hósapkát”.

Amikor e sorokat írtam, dec. 27-én délután, ijesztő komorságú hófelhők telepedtek a vidékre, s alig egy óra alatt 7–8 cm-es lepellel borították a tájat.

A meteorológusok azt jóslják, hogy lesz elég hó, s a hidegkel sem fog fukarkodni a tél maradék része. Egy hónap múlva szembesíthetjük a jövődörmondást a valósággal.

A televízióban éppen Gálvölgyi Jánost nyaggatta az egyik riporter. A közismert humormester – egyik elődjére hivatkozva – ígérnöknek nevezte a politikusokat. Nem tudom, ki a hitelesebb: a meteorológus vagy a politikus. A választ mindenki fogalmazza meg a saját tapasztalatai szerint.

Dec. 26-án, de előtte is, megutána is, a képernyők ontották az egy évvel ezelőtt pusztító cu-

namit megörökítő képeket. Valami olyasmi fogalmazódott meg bennem, hogy a természet hatalmas erejével szemben az egyén, de az egész emberiség is egy bizonyos helyzetben és időben tehetetlen. A tragédiák után szárbá szökő szolidaritás azonban csodálatos.

Állítólag a karácsonyi nyugalmat meg a felfokozott bizalmat akarta kamatoztatni az a magyar állampolgárságú, nemzetközileg körözött 33 éves bűnöző, akit dec. 25-én kaptak el határvigyázóink az ipolyvási határátkelőn. Már 2001 óta szerepel a „keresettek” listáján. Az információk szerint Németországban garázdálkodott. Jó lenne, ha hatásainak a mostaninál még sikeresebbek lennének a „hazai” bűnözők leleplezésében. Van nálunk is rengeteg fehér folt!

Nyitra megyében szent szövetséget kötöttek a szlovák nagykoalíció pártjai. Eszerint a választási győzelmük után is „egyeztetve” politizálnak a Magyar Koalíció Pártja megyei képviselőivel szemben. Ilyen európaiatlanságot az Európai Unióban! Vagy ez is szlovákiai specialitás? Nehogy ragályos legyen az ilyen közügykezelés a helyi önkormányzatokban. Félő, hogy helyi szinten is rontja majd az emberi kapcsolatok, s újabb gerincferdülések forrásává válik.

Szemeznek az utcai lámpáink – többek között a Vajanský utcában, de értesüléseim szerint más városrészekben is. Miről van szó? Csupán arról, hogy rövid ideig világítanak, aztán kis időre behunyják szemüket, majd újra felvillannak. Már karácsony előtt is így huncutkodtak, aztán az ünnepek alatt mintha megjavultak volna, de december 27-én újra visszazökkentek a régi kerékvágásba. Egy dús fantáziájú ismerősöm szexisnek titulálta ezt a játékot. Lehet – embere válogatja.

/ás/

20 éves Ipolyság polgármesterének kupája

Minden év utolsó tanítási hetében zajlik Ipolyság város polgármesterének kupája kispályás labdarúgásban. 2005-ben december 22-én /szerdán/ rendezték. **Révész Ferenc** /már huszadszor/ üdvözölte a csapatokat, és adta át a szót **Bélik György** alpolgármesternek, aki a tornát megnyitotta.

Városunk hat középiskolája vett részt a tornán, melyen a következő eredmények születtek: Összevont Középiskola – MTNY Gimnázium 0:2, Szlovák TNY Gimnázium – FF Nyolcéves Egyházi Gimnázium 2:0, MTNY Gimnázium – Bentlakásos Szaktanintézet 8:0, FFNYE Gimnázium – Ruházati Szakközépiskola 2:6, Bentlakásos Szaktan-

intézet – Összevont Középiskola 4:1, Ruházati Szakközépiskola – SZTNY Gimnázium 1:2.

A 3. helyért vívott mérkőzés: Ruházati Szakközépiskola – Bentlakásos Szaktanintézet 2:3.

A döntő végeredménye: MTNY Gimnázium – SZTNY Gimnázium 0:0 /az ugyancsak döntetlen hosszabítás után büntetőrúgásokkal a szlovák gimnázium csapata nyerte a tornát/.

Végeredmény: 1. SZTNY Gimnázium, 2. MTNY Gimnázium, 3. Bentlakásos Szaktanintézet, 4. Ruházati Szakközépiskola, 5-6. Összevont Középiskola és a FF Nyolcéves Egyházi Gimnázium.

Rf

Asztalitenisz-extraliga

A komárom-ípolysági csapat mérkőzései

A PK Komárom/Ipolyság hazai mérkőzéseit a T-18 sportcsarnokban játssza.

A 7. és 8. forduló sorsolása

Jan. 14., 16.00 – **PK Komárom/Ipolyság** – ŠK Mostex Rača
Jan. 15., 10.00 – **PK Komárom/Ipolyság** – Topvar Topoľčany
Jan. 28., 16.00 – Geológ Rožňava – **PK Komárom/Ipolyság**
Jan. 29., 10.00 – ŠKST Michalovce – **PK Komárom/Ipolyság**

Várjuk a pingpong szerelmeseit!

Ipolysági Turisztikai és Információs Iroda,
Bartók Béla tér
/a zsinagóga melletti Irodalmi Kávéház
épületében/
Info: 036/7411313

A Csemadok Ipolysági Alapszervezete

értesíti a Csemadok-tagokat, hogy
2006. **febr. 4-én** /szombaton/ **17.00** órakor

tartja **évváró közgyűlését**
a Csemadok székházában.

Szeretettel várjuk.

Pálincás Tibor mb. elnök

Normális?

Vége az évnek, és ilyenkor ildomos egyenleget vonni az elmúlt időszakról. Bármennyire is szeretnénk, hogy valami jót is elkönnyelhessünk belőle, sajnos, ez a legjobb jóakarattal sem sikerül.

Ahogy eddig minden új évi ígéret, honatyáink ígérete is csupán pusztaság maradt, mint a rendszerváltás óta általában. Ígéret maradt kis Svájc, a Kánaán és a jólét, bár csupán a köznép számára. Mert van ugyan kis Svájc, Kánaán és jólét, de olyanoknál, akik eddig sem a földön jártak. Igazság ez? Apropó, igazság! Igazságügyrendszerünk hivatott arra, hogy polgárainak jogot, igazságot biztosítson. A valóság az, hogyha eddig bármilyen igazságtalanság is érte a polgárt, az kiszolgáltatottsága révén inkább nem igényelt bírósági eljárást, félve a bírósági költségektől. Jogunkban áll bírósághoz fordulni bajunkkal, panaszunkkal, de jogunk csak úgy van, ha fizetünk érte. Bár a perkoltségek eddig már sok embert visszaretentettek a jogorvoslás igénybevételétől, azért mindig akadtak olyan „elvetemültek”, akik éltek vele. Ebből kifolyólag jogrendszerünk januártól négyzerezésére növeli a bírósági illetéket. A tétel egyszerű: januártól még az a „telhetetlen” polgár se forduljon bírósághoz, akinek eddig még volt pénze /és mersze/ jogorvoslást igényelni. Nem lesz perfelvétel, bírósági ügy, tehát kimutathatjuk, hogy nálunk minden a legnagyobb rendben. Kint ezt fogják látni, belülről meg lassan, de biztosan rohadjunk. Éljen a jogállam!

Az új évben azonban nem csak ez várható. A befutó helyről az egészségügy sem akar lemaradni. Javaslatára a parlament elé került egy terv, miszerint a szakorvosi rendelés illetéke 20 koronáról 30-ra, a kórházi kezelése 50-ről 70-re módosul. Zajac miniszter úr szerint ez csupán az illetékek felső határának megszabását jelenti, s még nem kell, hogy úgy legyen. Buta parasztféjjel kérdezem: akkor miért nem maradhatott az a bizonyos felső határ 20, illetve 50 korona, mikor az a munkanélküli vagy a kis fizetésből élő ember számára /akik száma napról napra nő/ már magában sem volt sokszor elviselhető. „*Nem kell, hogy úgy legyen.*” Ugyan! Ha egyszer már előhozakodtak ezek a számokkal, az tuti biztos, be is vezetik. Számunkra meg csak egy dolog marad: fizetni a betegsegélyzőt, míg élünk, de közben nem megbetegedni, mert abba döglünk bele.

Elmúlt az óév, vár ránk egy újabb. Politikusaink már most ígéretnek, esküdöznek, fogadkoznak, mert jönnek a választások. Hányják egymásra a sarat pofátlanul, megfojtanak egymást egy kanál vízben, a polgár számukra csupán egy „x” a választólistán. Húzzák a mézesmadzagot, és abban bíznak, hogy a köznép mindig hülye marad. Újévkor kívánni szoktunk egymásnak valamit. Én a magam részéről nem kívánok mást, mint azt, hogy egészségesek legyünk egész évben. A többiről majd honatyáink „gondoskodnak”. Amíg hagyjuk!

Belányi Gyula

Gyerkes község határában eladó 5 ár jó minőségű tőkeszőlő pincével és ókori stílusú pinceházzal /kád, prés, hordók/. Tel.: 7411653 vagy 7493194.

*

Eladó négyszobás szövetkezeti lakás a Hviezdoslav utcában. Ár megegyezés szerint. Tel.: 0903-256081.

JANUÁR						FEBRUÁR				MÁRCIUS			
H	2	9	16	23	30	6	13	20	27	6	13	20	27
K	3	10	17	24	31	7	14	21	28	7	14	21	28
Sz	4	11	18	25		1	8	15	22	1	8	15	22
Cs	5	12	19	26		2	9	16	23	2	9	16	23
P	6	13	20	27		3	10	17	24	3	10	17	24
Sz	7	14	21	28		4	11	18	25	4	11	18	25
V	1	8	15	22	29	5	12	19	26	5	12	19	26
ÁPRILIS						MÁJUS				JÚNIUS			
H	3	10	17	24		1	8	15	22	29	5	12	19
K	4	11	18	25		2	9	16	23	30	6	13	20
Sz	5	12	19	26		3	10	17	24	31	7	14	21
Cs	6	13	20	27		4	11	18	25		1	8	15
P	7	14	21	28		5	12	19	26		2	9	16
Sz	1	8	15	22	29	6	13	20	27		3	10	17
V	2	9	16	23	30	7	14	21	28		4	11	18
JÚLIUS						AUGUSZTUS				SZEPTEMBER			
H	3	10	17	24	31	7	14	21	28	4	11	18	25
K	4	11	18	25		1	8	15	22	29	5	12	19
Sz	5	12	19	26		2	9	16	23	30	6	13	20
Cs	6	13	20	27		3	10	17	24	31	7	14	21
P	7	14	21	28		4	11	18	25		1	8	15
Sz	1	8	15	22	29	5	12	19	26		2	9	16
V	2	9	16	23	30	6	13	20	27		3	10	17
OKTÓBER						NOVEMBER				DECEMBER			
H	2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25
K	3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	19	26
Sz	4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20
Cs	5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21
P	6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15
Sz	7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16
V	1	8	15	22	29	5	12	19	26		3	10	17

HONTI LAPOK

A Hont–Ipoly menti régió havilapja. Nyilvántartási szám: OÚ 3/95. Főszerkesztő: Štrba Péter.
 Nyomtatás: REGRA-KOVAN, Párkány.

www.sahy.sk

Kiadó: Ipolyság város önkormányzata, Fő tér 1., 93601 Ipolyság; tel.: 036/7411054.

A szerkesztőség álláspontja nem mindenben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.